

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 10-2023

HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
“Mối hiệp thông giữa các tín hữu
được xây dựng trên nền tảng Lời Chúa”
(Trích Thư Chung HĐGM VN -2022)

THÁNG 10-2023
PM. CAO HUY HOÀNG

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoiXXdKfw>

hoặc vào Google, đánh chữ: **Sống Theo Lời Chúa TV**

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 10-2023

HƯỚNG TỚI

MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH

**“Mối hiệp thông giữa các tín hữu
được xây dựng trên nền tảng Lời Chúa”**
(Trích Thư Chung HĐGM VN -2022)

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
30-09-2023

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM THƯ MỤC VỤ GỬI CỘNG ĐỒNG DÂN CHÚA VỀ GIÁO HỘI THAM GIA

Anh chị em thân mến,

Chúng tôi, các giám mục tham dự Hội nghị thường niên kỳ II năm 2023 tại Trung tâm Mục vụ Tổng Giáo phận (TTMV TGP) Sài Gòn - Thành phố Hồ Chí Minh, xin gửi đến anh chị em lời chào thân ái và tình hiệp thông trong Chúa Kitô.

Trong Thư Chung nhân dịp Đại hội Hội đồng Giám mục (HĐGM) năm 2022, chúng tôi đã đề nghị lộ trình mục vụ cho ba năm liên tiếp: Cùng cố sự hiệp thông (2023); Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo hội (2024) và Cùng nhau loan báo Tin Mừng (2025). Chúng tôi ghi nhận sự hưởng ứng nhiệt tình của mọi thành phần Dân Chúa để cùng cố sự hiệp thông với Chúa, thể hiện qua việc học hỏi Lời Chúa và những chấn chỉnh kỷ luật Phụng vụ, nhất là Phụng vụ Thánh Thể; và cùng cố tình hiệp thông huynh đệ, thể hiện qua đời sống hiệp nhất cộng đoàn và qua những hoạt động bác ái thiết thực. Qua thư này, chúng tôi đề nghị anh chị em tiếp tục sống tình hiệp thông, đồng thời mời gọi anh chị em thực hiện chương trình đã đề ra cho năm 2024 là Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo hội.

1 - Nền tảng của sự tham gia

Tham gia là một trong ba yếu tố căn bản của Giáo hội hiệp hành. Ở đó, mọi người đều bình đẳng, cộng tác tùy theo ơn gọi của mình và phục vụ lẫn nhau qua các ân huệ đã lãnh nhận từ Chúa Thánh Thần. Việc tham gia xây dựng Giáo hội là sứ mạng tự bản chất của người Kitô hữu. Qua Bí tích Thanh tẩy, chúng ta cùng chung một phẩm giá là con Thiên Chúa, thành viên của gia đình Giáo hội, anh chị em trong Đức Kitô, cùng tham dự vào chức năng tư tế, ngôn sứ và vương đế của Người. Tài liệu làm việc của Thượng HĐGM thế giới lần thứ XVI nêu rõ: “Bí tích Rửa tội tạo ra một sự đồng trách nhiệm

thực sự giữa tất cả các phần tử của Giáo hội, được thể hiện qua sự tham gia của tất cả mọi người vào sứ vụ và qua việc xây dựng cộng đoàn Giáo hội tùy theo đặc sủng của mỗi người” (số 20). Đức Thánh Cha Phanxicô nhấn mạnh: “Tất cả những người đã được rửa tội đều được mời gọi tham gia vào đời sống và sứ vụ của Giáo hội. Nếu không có sự tham gia thực sự của Dân Chúa, nói về hiệp thông có nguy cơ chỉ còn là một ước vọng đạo đức... Trao quyền cho mọi người tham gia là một bổn phận thiết yếu của Giáo hội!” (Diễn từ khai mạc Thượng HĐGM thế giới XVI, ngày 09/10/2021).

2 - Tầm quan trọng của sự tham gia

Như anh chị em đã biết, Giáo hội công giáo hoàn vũ đang cử hành Thượng HĐGM thế giới lần thứ XVI với chủ đề Hướng tới một Giáo hội hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia và Sứ vụ. Trong tiến trình chuẩn bị Thượng Hội đồng, mọi thành phần Dân Chúa đều được mời gọi nói lên những ưu tư và kỳ vọng của mình. Hai giám mục Việt Nam được Đức Thánh Cha bổ nhiệm sẽ tham dự phiên họp Đại hội của Thượng Hội đồng tại Rôma vào tháng Mười năm nay. Các ngài đại diện cho Dân Chúa tại Việt Nam, đóng góp ý kiến trong tinh thần đồng trách nhiệm và hiệp thông sâu xa với Giáo hội hoàn vũ.

Tại Việt Nam, do hoàn cảnh lịch sử, cùng với những khó khăn trong đời sống và cách hiểu giáo lý chưa đúng, một số giáo dân sống đức tin thụ động và dửng dưng với những hoạt động của cộng đoàn địa phương. Với họ, đời sống đức tin chỉ bao hàm trong việc tuân giữ ngày Chúa nhật. Do đó, thúc đẩy sự tham gia vào đời sống và sứ mạng của Giáo hội tại Việt Nam là một nhu cầu cấp thiết.

3 - Những đề nghị

Một cách cụ thể, chúng tôi muốn nhấn nhủ và mời gọi anh chị em nhiệt tình và chủ động tham gia xây dựng Giáo hội ngay chính nơi mình đang sống và làm việc.

- Anh em linh mục hãy ý thức chức tư tế thừa tác mà mình được lãnh nhận là để phục vụ chức tư tế cộng đồng do Bí tích Rửa tội. Cả hai chức tư tế, theo cách thức riêng của mình, đều tham dự vào chức tư tế duy nhất của Đức Kitô. Do đó, các chủ chăn có chức thánh phải nhìn nhận và phát huy phẩm giá và trách nhiệm của giáo dân trong Giáo hội. Các ngài cần sẵn sàng lắng nghe ý kiến của họ, tín cần giao phó công tác để họ phục vụ Giáo hội, cho họ tự do và quyền hạn để hành động, hơn nữa, cũng nên khuyến khích và tạo điều kiện để họ đảm nhận những công việc do chính họ khởi xướng (x. LG 37).

Các linh mục cần tổ chức những lớp đào tạo giáo dân, giúp họ hiểu đúng về vai trò, bổn phận, ơn gọi và sứ mạng của họ trong Giáo hội. Tại các giáo xứ, linh mục và tu sĩ không kiêm nhiệm hết mọi việc thay thế giáo dân, nhưng hướng dẫn và đồng hành để giúp họ chu toàn ba chức năng của Bí tích Thanh tẩy.

- Anh chị em tu sĩ là những người đang sống theo ba lời khuyên Phúc âm, như dấu chỉ sự hiện diện của Nước Trời giữa trần gian, đồng thời dẫn thân vào mọi môi trường của xã hội, như muối và ánh sáng giữa đời. Anh chị em hãy sống đúng và phát huy đặc sủng của mình, đồng thời cộng tác với các linh mục giáo phận, củng cố đời sống đức tin nơi các tín hữu và tích cực dẫn thân trong những hoạt động bác ái và xã hội như chúng ta đang làm, góp phần làm toả sáng hình ảnh Đức Kitô trong xã hội hôm nay.

- Anh chị em giáo dân hãy ý thức về sứ mạng và vai trò của mình trong Giáo hội. Nhờ phẩm giá chung do phép Rửa tội, anh chị em là những người đồng trách nhiệm với tất cả các linh mục và tu sĩ nam nữ, đối với sứ mệnh của Giáo hội. Anh chị em không những thuộc về Giáo hội mà là Giáo hội (x. Christifideles laici, số 9). Do đó, hãy nhiệt thành tham gia và cộng tác chặt chẽ với các linh mục để xây dựng Giáo hội và thực thi sứ mạng làm chứng cho Chúa ở giữa đời.

Cách riêng, các thành viên Hội đồng Mục vụ giáo xứ, giáo lý viên, thừa tác viên ngoại thường của Bí tích Thánh Thể, những người đặc trách Phụng vụ, thành viên của các hiệp hội và hội đoàn, cần có đời sống nội tâm và học hỏi giáo huấn của Giáo hội để tham gia các sinh hoạt với tinh thần siêu nhiên, tích cực nhiệt thành mà vẫn luôn hiệp thông hài hòa với các linh mục, tu sĩ và cộng đoàn.

Anh chị em thân mến,

Di sản đức tin của hơn 400 năm loan báo Tin Mừng tại Việt Nam được trao phó cho chúng ta. Di sản ấy đã phải đánh đổi bằng lao nhọc của các bậc Tiền nhân và máu các Thánh tử đạo. Chúng ta có bổn phận gìn giữ và phát triển, để có thể chuyển tải di sản ấy cho các thế hệ tương lai. Xin anh chị em cùng với chúng tôi, theo bậc sống và khả năng Chúa ban, xây dựng một Giáo hội hiệp hành như chúng ta mong muốn.

Năm 2023 này, Giáo hội công giáo Việt Nam kỷ niệm 35 năm các anh hùng tử đạo được phong hiển Thánh (1988-2023). Đây là dịp để chúng ta học hỏi về lịch sử loan báo Tin Mừng tại Việt Nam, về gương anh hùng của các bậc Tiền nhân, qua đó chúng ta dâng lời tạ ơn Chúa, nguyện bước tiếp thế hệ đi trước, viết lên những trang sử hào hùng của Giáo hội, dấn thân làm chứng cho Chúa và góp phần xây dựng Quê hương an bình, thịnh vượng.

Nguyện xin Đức Trinh Nữ Maria, Thánh Cả Giuse, và các Thánh tử đạo Việt Nam cầu bầu cùng Chúa cho chúng ta. Chúc anh chị em luôn mạnh khỏe, bình an và tràn đầy niềm vui trong ơn Chúa.

TTMV TGP Sài Gòn - Tp. Hồ Chí Minh, ngày 22 tháng 9 năm 2023
(*đã ký*) (đã ấn ký)

+ *Giuse Đỗ Mạnh Hùng*
Giám mục Giáo phận Phan
Thiết
Tổng Thư ký HĐGM Việt Nam

+ *Giuse Nguyễn Năng*
Tổng Giám mục TGP Sài Gòn -
Tp. Hồ Chí Minh
Chủ tịch HĐGM Việt Nam

01/10 CHÚA NHẬT 26 THƯỜNG NIÊN.

Ed 18,25-28; Pl 2,1-11 (hoặc Pl 2,1-5); Mt 21,28-32)

XÉT MÌNH CHO KỸ, SÁM HỐI CHO THẬT

“Nó hối hận và đi làm. Những người thu thuế và gái điếm sẽ vào nước Thiên Chúa trước các ông”.

Sách Tiên tri Êdêkiel viết: “Nếu kẻ gian ác bỏ đường gian ác nó đã đi, và thực thi công bình chính trực, nó sẽ được sống”.

Câu chuyện Tin Mừng: “Người con thứ nhất nói “con không đi làm”, nhưng hối hận và đi làm. Còn người con thứ hai ra vẻ nhiệt tình lắm, và nói: “con đi làm”, nhưng rồi không đi!”

Thiên Chúa đang làm tất cả vì thương xót và muốn cứu chúng ta khỏi chết muôn đời. Còn chúng ta, vẫn mãi là những con người luôn nghiêng chiều hướng hạ, luôn hướng lòng đến những sự thấp hèn, ngắn hạn, luôn để lòng nghe theo những ảo ảnh phù du ở đời, hơn là lắng nghe và thực hiện Lời Chúa.

Ước gì các gia đình xét mình cho kỹ và sám hối cho thật. Không chỉ xét cho ra cái tội lừa dối Chúa, mà còn phải xét cho ra cái tội lừa dối Chúa khi ra vẻ rất nhiệt tình yêu Chúa, mà thực ra, chẳng thực hiện điều gì theo ý Chúa muốn!

Những người giả hình đạo đức luôn là những người tìm hư danh cho mình, mà không hề làm gì cho vinh danh Chúa. Nói cho đẹp lòng Chúa, mà chẳng làm gì đẹp lòng Chúa, là lừa dối Thiên Chúa cách trắng trợn! Nói cho đẹp lòng nhau, mà chẳng thực hiện điều đẹp lòng nhau, là lừa dối nhau cách trơn tru! Thánh Phaolô nói: “Chớ làm điều gì bởi ý cạnh tranh hay bởi tìm hư danh, nhưng hãy lấy lòng khiêm nhường mà coi kẻ khác vượt trội hơn mình, mỗi người đừng chỉ nghĩ đến những sự thuộc về mình, nhưng hãy nghĩ đến những sự thuộc về kẻ khác”.

Ước gì các gia đình xét mình cho kỹ, sám hối cho thật, và nếu không sám hối, canh tân, thì hãy nhớ: “Những người tội lỗi có lòng sám hối kia, sẽ vào Nước Thiên Chúa trước chúng ta”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đọc kinh tối để cảm tạ Chúa, để xét mình, để sám hối và để sống trong tình Chúa yêu. Amen.

01/10 CHÚA NHẬT 26 THƯỜNG NIÊN.

Ed 18,25-28; Pl 2,1-11 (hoặc Pl 2,1-5); Mt 21,28-32)

THAM GIA VÀO SỨ VỤ CỨU RỖI NHÂN LOẠI

Câu chuyện Tin Mừng nói đến hai người con: người hứa đi làm việc cho Cha, thì không đi, còn người từ chối không đi, thì nghĩ lại, sám hối và đi. Làm việc cho Chúa là tham gia vào công cuộc cứu rỗi của Chúa, trước tiên là cứu rỗi chính mình, và sau là cứu rỗi mọi người. Qua bí tích rửa tội, Thiên Chúa mời gọi mọi người tham gia vào công cuộc cứu rỗi, không trừ ai.

Nhưng có thể nói, từ hai ngàn năm nay, trong giáo hội, những người có chức thánh, vẫn được xem là những người thánh thiện, luôn xây dựng giáo hội. Còn những ai sống bậc giáo dân, thì bị xem thường là phường tội lỗi, đôi khi còn mang tiếng phá hoại giáo hội nữa. Có ông cha trẻ mới ra làm cha phó nói công khai giữa hội đồng: “Mấy ông tu xuất là phường phá hoại giáo hội”. May mắn, trong hội đồng có ông tu xuất thừa với cha: “Thưa cha, xin tẩy não cái não trạng đó đi. Ai không sống đúng bậc sống của mình, người ấy là người phá hoại giáo hội”.

Ước gì mọi người nhìn nhận, tôn trọng ơn gọi của người khác, và giúp nhau chu toàn ơn gọi trong yêu thương. Thư Hội Đồng Giám Mục Việt Nam nhân kỳ họp quý 2 năm 2023, đã viết: “Các chủ chăn có chức thánh phải nhìn nhận và phát huy phẩm giá và trách nhiệm của giáo dân trong Giáo hội. Các ngài cần sẵn sàng lắng nghe ý kiến của họ, tín cần giao phó công tác để họ phục vụ Giáo hội, cho họ tự do và quyền hạn để hành động, hơn nữa, cũng nên khuyến khích và tạo điều kiện để họ đảm nhận những công việc do chính họ khởi xướng (x. LG 37).

Người giáo dân không tin cậy mến Chúa và không xây dựng giáo hội, thì chung cuộc đời họ sẽ ra sao? Có lẽ nào tất cả giáo dân là gái điếm hay thu thuế? Ước gì các gia đình giáo dân nhiệt tình tham gia vào công cuộc cứu rỗi, bằng cách sống thánh.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình nên thánh, nhờ tham gia vào công cuộc hy sinh vì yêu Chúa, yêu nhau, yêu người. Amen.

01/10 có thể cử hành LỄ MÂN CÔI

Cv 1,12-14; Gl 4,4-7; Lc 1,26-38.

YÊU MẾN MẸ MARIA VÀ NĂNG LÀN CHUỖI

“Ngày Trinh nữ sẽ thụ thai và sinh một Con trai”.

Chuyện lạ chưa từng có trong lịch sử nhân loại, và là chuyện lạ duy nhất từ tạo thiên lập địa cho đến hôm nay, đó là chuyện “một trinh nữ sẽ thụ thai và sinh một con trai”, và người con trai ấy chính là Con Thiên Chúa làm người. Chỉ có Thiên Chúa mới có thể làm được chuyện lạ lùng huyền nhiệm như thế. Nhưng còn lạ lùng hơn nữa, khi con người đặt câu hỏi: “Tại sao Thiên Chúa phải làm người”, và làm người trong phận người bé nhỏ, nghèo hèn, chịu đau khổ và chịu chết cách sỉ nhục của một đấng chí thánh toàn năng! Hẳn là mỗi Ki-tô hữu công giáo đã có câu trả lời: Là để cứu chúng ta khỏi chết muôn đời, và đem chúng ta vào cõi sống vĩnh cửu của Thiên Chúa.

Mẹ Maria được vinh dự, hay đúng hơn là được hồng phúc đón nhận Con Thiên Chúa làm người, dưỡng nuôi Con Thiên Chúa bằng dòng sữa loài người, và được hồng phúc cùng Con Thiên Chúa chịu bao sỉ nhục đớn đau như đứt từng khúc ruột khi nhìn Con chịu chết trên thánh giá. Hồng phúc ấy đã nằm trong ý định từ ngàn đời của Chúa Cha, và Chúa Cha phải thực hiện khi Mẹ tự do tự nguyện nói lời “xin vâng” long trọng.

Vì thế, tất cả Mầu Nhiệm Thiên Chúa đều được tóm lại trong Chuỗi Mân Côi với các mầu nhiệm Vui, Sáng, Thương, Mừng.

Ước gì các gia đình yêu mến Mẹ Maria, sốt sắng và siêng năng lần chuỗi Mân Côi, để cùng Mẹ hiệp thông với Chúa Giê-su và cùng Chúa Giê-su tiến vào mầu nhiệm Thiên Chúa trong sự sống vĩnh cửu, như Mẹ Maria đã hứa với Thánh Đaminh: “Yêu mến Mẹ Maria, và siêng năng lần chuỗi Mân Côi, là một dấu chỉ chắc chắn cho phần rỗi linh hồn”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Mẹ Maria và siêng năng lần chuỗi Mân Côi, để luôn sống trong niềm hy vọng cả nhà được trùng phùng sum họp trong cõi sống đời đời. Amen.

01/10 LỄ THÁNH TEREXA HÀI ĐỒNG GIÊ-SU

Is 66, 10-14c; Mt 18, 1-4

TÍN THÁC HOÀN TOÀN VÀO TÌNH CHÚA YÊU

“Nếu không hoá nên như trẻ nhỏ, các con sẽ không được vào Nước Trời”.

Tình yêu của bé thơ là đặt trọn niềm tin tưởng và vững lòng cậy trông nơi cha mẹ. Vòng tay cha âu yếm và còn là thành lũy chắc chắn suốt đời cho con. Vòng tay mẹ dịu dàng âm áp và còn là đại dương chan chứa tình yêu thương không bao giờ vơi cạn!

Chúa Giê-su muốn chúng ta hãy trở nên bé thơ, để sống đức Tin, Cậy, Mến cách tuyệt hảo như bé thơ.

Trong mắt người cha, không có đứa con nào trưởng thành, trong lòng người mẹ, không có đứa con nào xấu xí! Người trần gian đã là như thế thì huống chi là Thiên Chúa. Thiên Chúa là Cha quyền năng, và cũng là Mẹ giàu lòng thương xót. Bởi thế, ai sống như bé thơ, tin cậy mến Chúa như bé thơ, thì đẹp ý Thiên Chúa biết dường nào! Và bây giờ, mới ngộ ra, sống thực sự tinh thần bé thơ, mới đúng là người đã trưởng thành trong đức Tin Cậy Mến. Bởi, để sống được tinh thần bé thơ, mỗi người phải buông bỏ đi cái tôi to đùng của mình, để mặc lấy thân phận loài tạo sinh bé nhỏ mỏng manh hèn yếu trong mắt Thiên Chúa.

Người còn kiêu căng tự phụ, ích kỷ là người không muốn sống cách sống bé thơ đối với Thiên Chúa. Họ như “những chiếc bình sành dễ vỡ đang đảo chánh ông thợ gốm quyền năng!”

Thánh vịnh 130 viết rõ đúng về cách sống của chị thánh Terexa: “Lạy Chúa, lòng con không tự đắc, và mắt con chẳng liếc nhìn cao, con cũng không lo nghĩ những việc lớn lao hay là những điều quá tâm trí mọn. Nhưng con lo giữ linh hồn cho tỉnh lặng và thanh thản. Như trẻ thơ sống trong lòng thân mẫu, linh hồn con cũng như thế ở trong con”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình quyết tâm buông bỏ tính kiêu căng, ích kỷ, và học với Chúa Giê-su đức hiền lành khiêm nhượng, để tín thác hoàn toàn vào tình Chúa yêu thương. Amen.

02/10 THỨ HAI TUẦN 26 TN

Dcr 8, 1-8; Lc 9, 46-50

KHIÊM NHƯỢNG HẠ MÌNH XUỐNG MÀ PHỤC VỤ

“Kẻ nào bé nhỏ nhất trong tất cả các con, đó là người cao trọng nhất”.

Tin mừng nói đến những môn đệ của Chúa Giê-su đang đòi hơn nhau về danh phận, chức tước. Họ đang mơ về một chính phủ mới do Thầy mình thiết lập chăng? Và mỗi người phải có một chỗ vị vọng hơn anh em mình chăng? Đúng là họ chưa hiểu gì về Thầy và sứ vụ của Thầy mình. Chúa Giê-su cho họ biết về “chính phủ mới” của Người, là cúi mình xuống mà phục vụ anh em, chứ không phải là nắm quyền lực mà chỉ tay năm ngón. Vâng, Chúa Giê-su đào tạo những mục tử tốt lành phục vụ đoàn chiên, chứ Người không đào tạo những kinh sư, luật sĩ.

Ôi con người chúng ta, đến bao giờ mới bỏ được lòng ganh ty, tính hơn thua? Vợ chồng mà còn đòi phải hơn nhau từng chút một, thì hướng chi là anh em trong nhà, hướng chi là người dung nước lã! Đòi hơn cái nỗ lực, hy sinh, tài năng, hiểu biết, hơn sự chịu đựng kiên nhẫn... thì thử hỏi, nỗ lực, hy sinh, tài năng, hiểu biết, sự chịu đựng, lòng kiên nhẫn kia có giá trị gì! Tự nhận mình hy sinh nhiều hơn, là xem sự hy sinh của vợ mình, chồng mình quá tầm thường. Có khi đã là ông bà nội ngoại rồi, mà còn xem thường nhau, và chỉ có mình là người đáng giá với cháu với con! Ôi sự sai lầm trầm trọng từ kinh niên đến muôn niên.

Người có công lớn nhất trong gia đình, là người có hy sinh lớn lao nhưng âm thầm, có lòng quảng đại vô biên nhưng dịu dàng dễ mến, có tình yêu chan chứa mặn nồng nhưng ẩn giấu thâm sâu trong từng cử chỉ nhỏ, từng công việc vặt.

Cũng vậy, đừng vì mình làm ông kia bà nọ trong cộng đoàn mà xem thường những hy sinh âm thầm của kẻ khác.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khiêm nhường hạ mình xuống mà phục vụ vợ chồng con cái và tha nhân, để tất cả đều được niềm vui đồng hình đồng dạng với Chúa Giê-su mục tử. Amen.

02/10 CÁC THIÊN THẦN HỘ THỦ

Kh 23,20-23; Mt 18,1-5.10.

CHÚA GIỮ GÌN CON TRÊN VẠN NẸO ĐƯỜNG

“Các thiên thần của họ trên trời hằng chiêm ngưỡng thánh nhan Cha Thầy, Đấng ngự trên trời”.

Sách Xuất Hành viết: “Chúa phán: “Này Ta sẽ sai thiên thần Ta đi trước mặt ngươi, gìn giữ ngươi khi đi đàng, và dẫn đưa ngươi đến nơi Ta đã dọn sẵn cho ngươi. Ngươi hãy ăn ở cẩn thận trước mặt người, hãy nghe lời người, và chớ cả lòng khi dễ người: vì người sẽ không tha thứ cho ngươi khi ngươi phạm lỗi, bởi người mang lấy danh Ta trong ngươi. Nếu ngươi nghe lời người, và tuân giữ tất cả những gì Ta truyền dạy, thì Ta sẽ là địch thù của những kẻ thù nghịch ngươi, và Ta sẽ trừng phạt những kẻ uy hiếp ngươi. Thiên thần Ta sẽ đi trước mặt ngươi”.

Tv 90 cũng nói rõ: “Chúa đã lệnh cho các thiên thần sẵn sóc bạn, để chực vị đó gìn giữ bạn trên khắp nẻo đường. Bạn sống trong sự che chở của Đấng Tối Cao; bạn cư ngụ dưới bóng của Đấng Toàn Năng. Hãy thưa cùng Chúa: “Chúa là chiến lũy nơi con nương náu; lạy Chúa con, con tin cậy ở Ngài”.

Chúa Giê-su dạy chúng ta hãy sống tinh thần khiêm hạ, để trở nên bé thơ hoàn toàn tín thác và vui sống trong sự chăm sóc của Thiên Chúa. Hơn thế nữa, còn phải yêu mến và tôn trọng phẩm giá của người bé nhỏ, hèn mọn, thấp bé, xấu số...

Đừng chỉ đối xử đẹp với những ai có nhan sắc, địa vị, tiền của, mà xem thường phẩm giá của những người bé mọn

Ước gì các gia đình đừng quên rằng: mỗi người đều có một thiên thần bản mệnh bảo vệ chăm sóc, gìn giữ, dẫn dắt để bước đi bình an trong thánh ý của Thiên Chúa. Bản phận của mỗi người là hãy tạ ơn Chúa luôn, luôn sống công chính trước mặt Chúa, và luôn quý trọng phẩm giá của tất cả mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn tín thác vào Chúa, và thăm nhắc với nhau lời cầu nguyện tạ ơn: “Lạy Chúa, chúng con tin Chúa luôn giữ gìn chúng con trên vạn nẻo đường”. Amen.

03/10 THỨ BA TUẦN 26 TN

Dcr 8,20-23; Lc 9,51-56.

NGƯỜI ĐẾN ĐỂ YÊU, VÀ ĐỂ CHẾT VÌ YÊU

“Người cương quyết lên đường đi Giêrusalem”.

Tội của loài người quá nặng. Hậu quả của tội là con người phải chết đời đời mà không bao giờ được nhìn thấy Thiên Chúa hằng sống, vĩnh cửu. Không có hy lễ nào đẹp lòng Chúa Cha, để Người thứ tha, và ban lại cho con người sự sống đời đời. Vì thế, Thiên Chúa Cha đã yêu con người đến nỗi ban chính Con Một Mình là Đức Giê-su, đến trần gian, làm người trần gian, và chịu chết để làm hy lễ cứu chuộc đẹp ý, đẹp lòng Chúa Cha.

Chúa Giê-su đã mặc khải và rao giảng tình yêu Thiên Chúa, và đã chứng minh tình yêu ấy, bằng cái chết vì yêu.

Vâng! Người vẫn biết lên Giê-ru-sa-lem lúc này là nộ mạng chịu chết. Vậy mà, Người không tránh trút, không lùi bước, lại còn cương quyết lên Giê-ru-sa-lem, để sẵn sàng chịu chết. Không ai, và cũng không có thế lực nào có thể cản người đi chịu chết, vì Người đến để yêu, và để chết vì yêu. Yêu cho đến chết!

Mỗi chúng ta cũng vậy, ước gì ai cũng ngộ ra được chân lý kỳ dị nhưng kỳ diệu này, là chúng ta “sống trên đời để yêu, và để chết vì yêu”. Chết vì yêu để người mình yêu được sống.

Vợ chồng yêu nhau, cha mẹ yêu con cái thì luôn hy sinh qua cái chết dần chết mòn từng ngày từng ngày, cho đến lúc nhắm mắt xuôi tay không còn gì là mình nữa. Có còn chăng, cũng chỉ một nắm bụi tan bay! Thảo nào có bài hát: “yêu là chết đi, là đóng đinh, là biết hy sinh cho người mình yêu”.

Ước gì các gia đình đang lắng nghe Lời Chúa mời gọi sống yêu. Yêu Chúa, yêu nhau, yêu người đều phải được biểu lộ cụ thể qua cái chết từng ngày: chết cái tôi để sống cái chúng ta, chết cái tội để sống công chính, chết cái tội tệ để sống thiện hảo, chết cái tâm tối để sống trong ánh sáng tình yêu của Tin Mừng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn biết hy sinh với Chúa, hy sinh cho nhau, hy sinh cho người được hạnh phúc. Amen.

**04/10 LỄ THÁNH PHAN-XI-CÔ THÀNH AT-SI-SI
GI 6, 14-18; Mt 11, 25-30**

HIỀN LÀNH KHIÊM HẠ, KHÓ NGHÈO TÍN THÁC

“Chúa đã giấu các điều ấy cùng kẻ khôn ngoan thông thái, và đã tỏ bày ra cho những kẻ bé mọn”.

Thánh Phan-xi-cô Assisi vốn con nhà giàu có, sang trọng. Vì giàu, ngài tự do tiêu xài hoang phí. Vì sang, Ngài muốn khẳng định tính hiệp sĩ của Ngài. Nhưng sau một lần thua trận, Ngài bị bắt làm tù binh và lâm bệnh nặng. Không ngoài thánh ý Thiên Chúa. Thời gian làm tù binh và bệnh nặng là thời gian vàng Chúa ban cho người Chúa muốn dùng vào công cuộc của Chúa. Ngài đã lắng nghe tiếng Chúa từ thâm sâu trong cõi lòng mình.

Vì thế, từ chỗ tiêu xài hoang phí, Chúa đã biến Ngài thành người biết xót thương kẻ cơ bần, túng khổ và sống cuộc đời nghèo khó. Từ chỗ muốn khẳng định mình, Chúa đã biến Ngài thành người khiêm hạ nhận ra sự hèn mọn của mình. Từ biến cố làm tù binh và lâm bệnh nặng, Chúa đã biến Ngài thành người luôn lưu tâm đến những ai sâu muộn, bệnh tật, bị hắt hủi ở đời.

Vâng, “Chúa đã giấu các màu nhiệm Nước Trời cùng kẻ khôn ngoan thông thái, và đã tỏ bày ra cho những kẻ bé mọn”.

Ước gì các gia đình nhận ra giá trị ngắn hạn của danh giá nhà mình, của đồng tiền, của sự nghiệp nhà mình, để không còn sống cách vừa kiêu căng vì tiền, vừa vô cảm vì đẳng cấp. Cũng cần nhớ: ‘không hắt người giàu kiêu căng, nhưng cả những người nghèo mạt rệp cũng khẳng định cái tôi của mình thật vô lý!’

Ước gì mỗi người là một Phan Sinh. Ước gì mỗi nhà là một Huynh Đệ Đoàn Phan Sinh, để sống tình huynh đệ Chúa Ki-tô trong tinh thần hiền lành, khiêm hạ, khó nghèo, tín thác.

Có anh bạn Phan Sinh của ông Tư nói: “Chưa hiền lành khiêm nhường trong lòng, thì chưa xứng đáng là Phan Sinh”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình học nơi Chúa Giê-su sống yêu cách hiền lành khiêm nhường, để họ thực sự tín thác vào tình yêu Chúa, thực yêu nhau, và thực bình an hạnh phúc. Amen.

04/10 THỨ TƯ TUẦN 26 TN

Nkm 2,1-8; Lc 9,57-62.

TRƯỚC TIÊN, HÃY HẾT LÒNG YÊU CHÚA GIÊ-SU

“Dù Thầy đi đâu, tôi cũng theo Thầy”.

Chúa Giê-su nói với tất cả những ai muốn theo Người, thì phải có lòng yêu mến Người, và lòng yêu mến ấy phải vượt lên trên tất cả mọi sự. Người là đối tượng duy nhất của tình yêu. Nghe có vẻ độc tài, độc tôn vô lý, nhưng thực ra, ai yêu mến Chúa Giê-su trên hết mọi sự, mới ngộ ra được chân lý cao vời!

Một linh mục yêu mến Chúa Giê-su tuyệt đối, mới nên giống Chúa Giê-su hoàn toàn, mới mặc lấy trái tim khoan dung và thương xót của Chúa Giê-su mà khoan dung và xót thương đoàn chiên của mình. Ai khoan dung thương xót đoàn chiên mình, mà không yêu mến Chúa Giê-su, thì “lòng khoan dung và thương xót” ấy mang tính trục lợi cho riêng mình, là kẻ mỵ dân.

Vợ chồng phải yêu mến Chúa Giê-su tuyệt đối, thì mới mặc lấy tình yêu của Chúa Giê-su, mà yêu nhau, mà hy sinh cho nhau, mà chấp nhận thương khó với nhau, để cùng nhau sẽ chia tình yêu cho con cái, cho làng xóm, cho mọi người. Ai nói tôi yêu vợ mình, chồng mình mà không hề yêu mến Chúa Giê-su, không hề mặc lấy tình yêu hy sinh của Chúa Giê-su, là người chưa thực yêu hay đang còn yêu dối! Cũng vậy, chúng ta không thể thực lòng yêu người dung nước lã, nếu không sống trong tình yêu Chúa Giê-su và yêu theo cách yêu hy hiến của Người.

“Con chồn có hang, chim trời có tổ, Con Người không có nơi gối đầu” vì yêu người, thì dành mọi sự âm êm, hạnh phúc cho người. Vậy, trước tiên, hãy hết lòng yêu mến Chúa Giê-su, thì mỗi người, mỗi nhà mới có đủ sức yêu, sức chịu đựng, sức hy sinh cho vợ chồng, cho con cái, cho cha mẹ của mình.

Ông Tư hay nói: “Con cái yêu thương lo lắng cho cha mẹ, là nhờ chúng có lòng yêu mến Chúa, và tuân giữ lề luật Chúa”.

Lạy Chúa, xin cho cuộc sống các gia đình nên hoàn hảo và hạnh phúc, nhờ vì lòng mến yêu Chúa Giê-su tuyệt đối. Amen.

**05/10 THỨ NĂM TUẦN 26 TN. T. Maria Faustina
Nkm 8,1-4a.5-6.7b-12; Lc 10,1-12.**

SỐNG VÀ CHIA SẼ NIỀM VUI TIN MỪNG

“SỰ BÌNH AN CỦA CÁC CON SẼ ĐẾN TRÊN NGƯỜI ẤY”.

Người ra đi loan báo Tin Mừng chẳng mang theo bên mình những thứ linh kinh công kênh, cũng không với dáng vẻ cao sang uy quyền hay tiền bao bạc bị, nhưng cốt yếu là họ mang Tin Mừng Chúa Giê-su đến cho mọi người. Ai quá bận tâm đến những thứ thứ yếu, thì sẽ quên đi cái chính yếu là Tin Mừng và cách sống Tin Mừng giữa đời. Bây giờ, chư dân thiên hạ sẽ ngao ngán người ấy vì những “tin buồn cứ mãi giáng xuống cho dân”.

Bất kỳ cuộc gặp gỡ nào, dẫu có là ngẫu nhiên vô tình hay đã có ý định, thì cũng có sự khởi động và tác động của Chúa Thánh Thần. Vì thế, bổn phận của mỗi chúng ta là phải nhờ ơn Chúa Thánh Thần làm cho cuộc gặp gỡ ấy trở sinh hoa trái của niềm vui Tin Mừng. Dẫu có là ai đi nữa, mà cứ mãi bận tâm tới bạc tiền, danh vọng, lạc thú, thì không bao giờ có niềm vui Tin Mừng. Niềm vui của Tin Mừng phải là thanh thoát, khiêm hạ, và tinh tuyền từ trong ý nghĩ đến lời nói, hành động. Một người luôn than van rên rỉ vì thiếu tiền thiếu bạc, lúc nào cũng phải kiếm cho có đồng tiền vào, mà chẳng muốn mất đi một xu tiền ra, thì thử hỏi, người ấy có gì là niềm vui đích thực? Một người lúc nào cũng cần lời khen nịnh, tâng bốc, mà nếu không có thì mình tự khen mình, thì thử hỏi, họ có niềm vui nào đích thực không? Cũng vậy, người lúc nào cũng chỉ nghĩ đến cái ăn, cái moi ngon sơn hào hải vị, cái thú vui thoả mãn xác thịt mình, thì làm gì có niềm vui đích thực? Bởi, tất cả những thứ ấy đều là thứ tạm thời, chóng vánh, và không bao giờ là vĩnh cửu.

Ước gì mỗi người sống “thanh thoát, khiêm hạ, và tinh tuyền” theo Tin Mừng, để sự hiện diện của mỗi người ở bất cứ nơi đâu, thì nơi ấy có niềm vui Tin Mừng và bình an đích thực.

Lạy Chúa, Chúa Giê-su cũng sai các gia đình vào đời. Xin cho các gia đình sống và loan báo niềm vui Tin Mừng. Amen.

06/10 THỨ SÁU TUẦN 26 TN

Br 1,15-22; Lc 10,13-16.

CÓ CHÚA GIÊ-SU, LÀ CÓ TẤT CẢ

“Ai tiếp đón Thầy, là tiếp đón Đấng đã sai Thầy”.

Tiếp đón Chúa Giê-su và Tin Mừng của Người, là tiếp đón chính Thiên Chúa Cha, Đấng tạo thành vũ trụ và con người, Đấng nắm trong tay vận mệnh của mỗi chúng ta.

Có bao giờ bạn và tôi hiểu cho ra được cái vinh dự lớn lao này không? Hay chỉ hiểu loáng thoáng sơ sài về Chúa Giê-su và cũng chỉ nghe cho qua mấy lời Chúa Giê-su trong thánh lễ, rồi chưa về đến nhà, thì hạt giống Lời Chúa đã bị chim trời ăn mất!

Chúa Giê-su nói rất quả quyết: “Ai tiếp đón Thầy, là tiếp đón Đấng đã sai Thầy”. Và “ai khinh dể Thầy là khinh dể Đấng đã sai Thầy”. Chúa Giê-su nặng lời: “Khôn cho các người, hỡi Corozain, Bethsaida, và cả Capharnaum” vì dân các thành ấy không muốn tiếp đón Người và lời dạy là Tin Mừng của Người, không sám hối canh tân theo Tin Mừng. Họ không tin Chúa Giê-su là Đấng Messia được Thiên Chúa sai đến, vì lòng họ kiêu căng tự hoạ cho mình một Đấng Cứu Thế làm theo ý mình, và vì họ không muốn bỏ đảng bất chính mà họ cho là hạnh phúc.

Nếu tiếp đón là vinh dự, thì không tiếp đón, sẽ không chỉ là mất vinh dự, mà còn là tự chuốc vào mình nỗi bất hạnh ngàn thu! Thảo nào, Chúa Giê-su nói: “Khôn cho các người...”

Ước gì các gia đình tin nhận và tiếp đón Chúa Giê-su là Đấng Cứu Độ duy nhất, lắng nghe Lời Người để trước tiên là sám hối canh tân, và sau đó là Sống Lời Người để nên công chính.

Ước gì không có gia đình nào đặt niềm tin cậy mên vào danh lợi dục trần gian vì tưởng những thứ ấy là hạnh phúc, rồi từ chối Chúa Giê-su và Lời Người, lại còn cứng lòng không sám hối canh tân, còn mãi sống trong tình trạng tội lỗi bất chính.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống với niềm tin: “Có Chúa Giê-su là có tất cả”, có bình an hạnh phúc ở đời này, và có cả sự sống muôn đời trong Nước Thiên Chúa ở đời sau nữa. Amen.

07/10 THỨ BẢY TUẦN 26 TN

Br 4, 5-12. 27-29; Lc 10, 17-24

ĐƯỢC GHI TÊN CẢ NHÀ MÌNH TRÊN TRỜI

“Các con hãy vui mừng vì tên các con đã được ghi trên trời”.

Bảy mươi hai môn đệ được Chúa sai đi, và họ đã trở về với niềm vui vì ma quỷ cũng phải vâng phục họ. Đứng ra là ma quỷ vâng phục quyền bính Chúa Giê-su trong họ. Họ kể cho Chúa Giê-su nghe. Người rất vui mừng, nhưng Người nói với các ông: “Các con chớ vui mừng vì các thần phải vâng phục các con; nhưng hãy vui mừng vì tên các con đã được ghi trên trời”.

Vâng, hạnh phúc thật của những người làm tông đồ của Chúa, không phải là được ca tụng, nể phục, danh giá ở đời này. Mà ngược lại, đôi khi chính lời ca tụng, sự nể phục và tên tuổi danh giá kia lại làm cho chúng ta hư đi. Nước trời là phần thưởng dành cho những ai đơn sơ, hiền lành khiêm nhường.

Thật đáng buồn, khi chúng ta vẫn còn ảo tưởng về tên tuổi mình. Hầu hết các ông bà cô của linh mục, nữ tu đều luôn cố gắng và khiêm nhường tạ ơn Chúa vì hồng ân của con mình. Nhưng cũng có người bỗng “ta đây hơn, ta biết mọi sự, mọi người phải nghe ta”. Họ tự phụ vì đã được ghi tên trên bảng danh sách các ông bà cô sao? Không có mỗi phúc: “Thứ chín, ai có con làm linh mục, làm nữ tu ấy là phước thật, vì Nước Trời là của họ! Cũng vậy, không có mỗi phúc: “Thứ mười, ai có tên trên bảng vàng dâng cúng, có tên trong Hội Đồng Mục Vụ, có tên trên danh sách Hội Lòng Thương xót, các nhóm tông đồ, nhóm cầu nguyện... ấy là phước thật, vì Nước Trời là của họ”. Cũng không có mỗi phúc “Thứ mười một, ai có bạn làm giám mục, linh mục...”. Xin đừng tìm tên tuổi ảo, danh giá hão.

Ước gì các gia đình chẳng mong tên tuổi, chẳng màng danh giá, nhưng chỉ lo nghe và sống Lời Chúa trong tinh thần đơn sơ khiêm hạ, để được Chúa Giê-su ghi tên cả nhà mình trên trời.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình sống vui bình an với khát vọng quê trời, nhờ lắng nghe và thực hành Lời Chúa. Amen.

07/10 ĐỨC MẸ MÂN CÔI, LỄ NHỚ.

Cv 1,12-14; Lc 1,26-38.

SÓT SÁNG VÀ SIÊNG NĂNG LẦN CHUỖI MÂN CÔI

“Ngày Trinh nữ sẽ thụ thai và sinh một Con trai”.

Tháng Mân Côi đã về. Tác giả Ruth Baker cho biết 7 lợi ích của việc lần chuỗi Mân Côi: một là chúng ta bớt ích kỷ hơn. Hai là chúng ta có kỷ luật hơn. Ba là Đức Mẹ sẽ vén mở những điều sâu nhiệm. Bốn là chúng ta can đảm hơn. Thánh Maximilian Kolbe nói: “Tôi nhìn thấy Mẹ Maria ở khắp mọi nơi và tôi không thấy vấn đề khó khăn nào cả”. Năm là một ngày sống của chúng ta sẽ bình an hơn. Sáu là kịp nhận thức trước cơn cám dỗ. Bảy là chúng bắt đầu đi vào mùa nhiệm Nhập Thể.

Đó là suy tư và kinh nghiệm của nhà thần học. Còn một số người già thì sẽ chia kinh nghiệm đơn giản rằng: “Chuỗi Mân Côi giúp chúng ta sống bình an trong ân nghĩa với Chúa”. Cha cố Phê-rô Không Văn Giám thì nói: “Linh Mục siêng năng lần chuỗi Mân Côi, mới trở nên mục tử tốt lành. Giáo dân siêng năng lần chuỗi Mân Côi, gia đình mới có bình an hạnh phúc. Giáo dân Việt Nam lần chuỗi Mân Côi, mới xứng đáng với lòng tri ân tổ tiên, ông bà, và các thánh Tử Đạo Việt Nam”.

Còn Ông Tư, hay dặn các con: “Các con có ngày hôm nay nên người, thành công, có cơ ngơi, có chỗ đứng... là nhờ những chuỗi Mân Côi âm thầm từng ngày của bà mẹ quê, rất quê mùa chân chất. Đừng quên ơn Mẹ Maria. Đừng quên yêu mẹ mình”.

Thực ra, việc lần chuỗi Mân Côi không khó, nếu chúng ta yêu mến Mẹ Maria, và tin tưởng vào lời cầu bầu hiệu lực của Mẹ, bằng không, thì không dễ chút nào. Đôi vợ chồng sống với nhau đã 30 năm kể rằng: “Sống được với nhau đến giờ này, và còn yêu nhau hơn, là nhờ hai đứa chỉ đọc chung một kinh kính mừng mỗi sáng tối”. Hoá ra, không chỉ hứa với nhau lời kết hôn, mà còn phải hứa cùng đọc một kinh kính mừng mỗi ngày!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình sốt sáng và siêng năng lần chuỗi Mân Côi, để nhờ Mẹ, Chúa ban muôn phúc lành. Amen.

08/10 CHÚA NHẬT 27 THƯỜNG NIÊN.

Is 5,1-7; Pl 4,6-9; Mt 21,33-44.

YÊU MẾN VÀ CHĂM SÓC VƯỜN NHO CỦA CHÚA

“Ông sẽ cho người khác thuê vườn nho”

Tiên tri Isaia viết: “Tôi sẽ ca tặng người yêu bài hát của cô bác tôi về vườn nho: Người tôi yêu có một vườn nho trên đồi xinh tươi. Người rào giậu, nhặt đá, trồng cây chọn lọc, xây tháp giữa vườn, lập máy ép trong vườn, và trông mong nó sinh quả nho, nhưng nó lại sinh toàn nho dại...”

Ông chủ vườn nho trong câu chuyện Tin Mừng là Thiên Chúa. Vườn nho, bây giờ là Dân Riêng của Người, và bây giờ, là Giáo Hội Chúa Ki-tô, là các gia đình, là tâm hồn mỗi người!

Thiên Chúa vẫn trung tín với quyết tâm “rào giậu chung quanh, đào hầm ép rượu và xây tháp canh làm cho vườn nho tươi xinh và trở sinh hoa trái tốt lành”, vì Người biết luôn có nhiều kẻ tâm tà ý gian muốn phá hỏng vườn nho của Người.

Vâng, ma quỷ với những mưu chước thâm độc của nó luôn muốn phá hỏng thân xác và tâm hồn của chúng ta, phá hỏng gia đình chúng ta, để không còn là vườn nho xinh đẹp của Thiên Chúa nữa. Khi không còn yêu mến kính sợ Chúa nữa, thì tâm hồn chúng ta sẽ không trở sinh được hoa trái công chính thiện hảo, lại trở sinh ra toàn những trái đèo đẹt, sâu sìa, bất chính.

Ước gì chúng ta không chủ quan trước những cám dỗ của ma quỷ. Tiền bạc, danh vọng, địa vị, lạc thú đang giết chết những người làm vườn nho, và để vườn nho trở sinh nho dại!

Khi con còn nhỏ thì cha mẹ “cung như trứng, hứng như hoa”, đến lúc con lớn mà không khôn, cứ còn dại dột tự làm hư hỏng mình, hư từ thân xác tới linh hồn, từ tinh thần đến ý chí, thì cha mẹ nào mà vui được, nếu không nói là đau đứt từng khúc ruột!

Cũng vậy, ước gì các gia đình chăm cho vườn nho nhà mình trở sinh hoa trái công chính, nhờ lắng nghe và sống Lời Chúa.

Lạy Chúa, xin tạ ơn Chúa đã dựng nên chúng con xinh đẹp. Xin giúp các gia đình yêu Chúa, yêu nhau, yêu người. Amen.

09/10 THỨ HAI TUẦN 27 TN

Gn 1,1-2,1.11; Lc 10,25-37.

XUỐNG NGỰA, XUỐNG LÒNG, XUỐNG TAY...

“Ai là anh em của tôi?”

Người công giáo, ai cũng được nghe, được biết về luật “mến Chúa, yêu người”. Có người mãi nhắc trên môi như một khẩu hiệu, có người thì khắc ghi trong lòng để thực hiện chính chu.

Tuy nhiên, có người: “Thương người như thể thương thân, thấy ai cùng khổn có phần thương hơn”. Lại có người “Thương người như thể thương thân, thấy ai sang trọng có phần thương hơn”. Vâng, thấy ai xinh đẹp, mạnh khoẻ, giàu có, sang trọng, quyền bính, vui vẻ... có phần thương hơn, vẫn luôn là chuyện thường tình của chúng ta. Nhưng với Chúa Giê-su trong Tin Mừng hôm nay, thì bảo chúng ta hãy đi ngược lại với cái lẽ thường tình đó: Thấy ai xấu xí, yếu nhược, hoạn nạn, nghèo khó, hèn mọn, thấp bé, khó tính... thì hãy thương yêu họ hơn!

Tin Mừng cho biết: vì cách sống thường tình ấy, mà khi gặp người hoạn nạn, các tư tế, rồi trợ tế đều thần nhiên đi qua, không dừng lại mà hỏi đôi câu, hướng chỉ là giúp đỡ! Nếu không phải là người gặp hoạn nạn, mà là người đẹp, người giàu, chắc chắn là họ sẽ dừng lại hỏi đôi câu, ngắm chút đẹp, xin ít đồng chãng!?

Người Samaritano là người lương, nhưng có trái tim của Chúa. Ông xuống ngựa, xuống tay, xuống lòng để tận tình giúp đỡ người bị nạn. Ông là người anh em của người bị nạn.

Mỗi năm ít là một lần Cha Phanxico Lê Quang Diễn xuống tận nhà giáo dân, thăm hết người giàu cũng như nghèo, nhưng với những người người nghèo, người bệnh, thì Ngài thăm nhiều hơn, và còn có cả quà giúp đỡ cơm thuốc. Dầu ấn mực tử tốt lành ấy đã để lại trong lòng giáo dân một gương sáng về việc làm đạo đức cơ bản nhất của luật mến Chúa yêu người.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình nhận ra hiện thân của Chúa Giê-su Ki-tô nơi những người nghèo khổ, và xuống lòng xuống tay giúp đỡ họ. “Vì xưa Ta đói, các người đã cho ăn!”. Amen.

10/10 THỨ BA TUẦN 27 TN

Gn 3,1-10; Lc 10,38-42.

RƯỚC NGƯỜI VÀO NHÀ MÌNH

“Martha rước Người vào nhà mình. Maria đã chọn phần tốt nhất”.

Hôm nay Chúa Giê-su đến làng Bêtania, và Mat-ta mời Người về nhà mình. Tin Mừng kể: “Martha rước Người vào nhà mình”. Cô lo chuẩn bị bữa cơm khách. Còn Maria thì lo việc tiếp khách là ngồi bên chân Chúa mà nghe Chúa chuyện trò. Chúa Giê-su nói: “Maria đã chọn phần tốt nhất”. Có người nói: chỗ này, về mặt ngữ pháp, thì đáng lý phải dùng so sánh hơn mới đúng: “Maria đã chọn phần tốt hơn”. Nhưng, thiết nghĩ, Chúa muốn nói với tất cả mọi người rằng: việc đón tiếp Người, yêu mến và nghe Lời Người để sống Lời Người dạy, luôn là việc giá trị nhất, giá trị trên hết mọi sự.

Vâng, rước Người vào nhà mình, để đãi Người một bữa ăn, hay để lắng nghe Lời Người dạy? Hẳn là Chúa rất vui lòng khi chúng ta đón tiếp Người. Và hơn nữa, Người sẽ hạnh phúc lắm khi chúng ta lắng nghe Lời Người để sống bình an hạnh phúc. Chúa hạnh phúc lắm, vì chúng ta được hạnh phúc.

Thế thì, nhà mình có cái bàn thờ Chúa, không phải để trang trí, hay để người ta biết mình có đạo, nhưng là để cả nhà hết lòng thờ phượng Chúa, tin tưởng, yêu mến, trông cậy vào Chúa.

Mình có sốt sắng tham dự thánh lễ, hay siêng năng việc nhà thờ nhà thánh là vì yêu mến Chúa, chứ chẳng phải để mượn Chúa đánh bóng đời mình, rồi sinh ra chuyện cao ngạo tự phụ rằng mình biết lo việc Chúa, mà người khác chẳng biết lo!

Ước gì các gia đình luôn nhớ, nhà mình có Chúa hiện diện, có Chúa ngự trị, để luôn nhớ đến Chúa mà tin tưởng, yêu mến, cậy trông Người. Đừng để cái bàn thờ trong nhà, hay thánh giá đeo trên ngực chỉ như là đồ trang trí vô hồn...buồn hiu hắt!

Lạy Chúa, xin ban cho các gia đình luôn nhớ đến Chúa, luôn tin cậy mến Chúa, lắng nghe và sống Lời Chúa dạy. Amen.

**11/10 THỨ TƯ TUẦN 27 TN T.Giáo hoàng Gioan XXIII.
Gn 4,1-11; Lc 11,1-4.**

TIN CẬY MẾN CHÚA LÀ CHA THƯƠNG XÓT
“Lạy Thầy, xin dạy chúng con cầu nguyện”.

Chúa Giê-su dạy các môn đệ cầu nguyện với kinh Lạy Cha. Nửa đầu kinh là “xác tín chúng ta có một cha chung trên trời, chúng ta là anh em với nhau, cùng nguyện cho danh Cha cả sáng. Nửa kinh sau là xin Cha ban lương thực, xin Cha tha thứ, xin Cha gìn giữ khỏi sự dữ và khỏi sa chước cám dỗ”.

Với người công giáo, “Kinh lạy Cha” rất quen thuộc, rất thường dùng, nhưng ước gì, khi mọi người đã đọc kinh lạy Cha, thì cũng sống với Cha bằng một tâm tình của người con hết lòng thảo kính. Bởi, ai cũng có thể xét mình và tự thú nhận rằng: “Tôi chưa thực yêu mến Cha tôi, như Cha tôi đã yêu tôi”.

Vâng! Yêu mến Cha và yêu mến nhau là bổn phận của chúng ta. Cha yêu thương, lo lắng chăm sóc và khoan dung tha thứ cho chúng ta thế nào, thì chúng ta cũng phải yêu thương, lo lắng chăm sóc và khoan dung tha thứ cho nhau như vậy. Như thế là làm cho danh Cha cả sáng, Nước Cha trị đến, ý Cha thể hiện.

Làm cha mẹ trần gian, thương yêu con cái, và đau xót biết bao khi con cái hư đốn, thì hãy nhớ, Cha chúng ta trên trời thương yêu chúng ta và đau xót lắm khi chúng ta sống bất chính!

Ông Tư có đứa con hư đốn, nó bỏ nhà đi. Ông xót lòng lắm, nhưng bỗng nhớ, Chúa cũng xót lòng biết bao khi ông mê muội chuyện đời. Rồi ông xin Chúa cho ông trở về với Chúa, và cho con của ông trở về với ông. Năm ngoái, thằng con của ông có được đứa con. Nó yêu thương con nó, và nó mới hiểu được nỗi xót xa của cha mẹ. Đúng là: có làm cha mới thấu nỗi tình cha.

Ước gì các gia đình sống kinh lạy Cha ngay trong gia đình mình, luôn cảm nghiệm tình Cha, luôn tin cậy mến Cha, luôn yêu thương tha thứ cho nhau và cho hết mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sốt sắng đọc kinh lạy Cha với hết tâm tình của người con tin cậy mến Cha tuyệt đối. Amen.

12/10 THỨ NĂM TUẦN 27 TN

MI 3,13-20a; Lc 11,5-13.

XIN THÌ SẼ ĐƯỢC THEO Ý CHÚA

“Các con hãy xin thì sẽ được”.

Nhớ lại Bí Tích rửa tội, Linh mục hỏi: Con xin gì cùng Hội Thánh Chúa. Thưa con xin đức tin. Đức tin sinh ơn ích gì cho con? Thưa mang lại cho con sự sống đời đời.

Chúa Giê-su nói: “Các con hãy xin thì sẽ được, hãy tìm thì sẽ gặp, hãy gõ cửa sẽ mở cho”. Cả ba động từ “xin, tìm, gõ” gắn bó với nhau, chứ không dừng lại việc “xin” và chỉ “xin”, ngồi đó mà xin rồi chờ sung rụng. Không phải xin như chuyện cầu may, nhưng xin với lòng tin Chúa sẽ chỉ cho chúng ta con đường để đi tìm và ban sức cho chúng ta vượt thắng tất cả để được mục đích là sự sống đời đời. Cũng không phải xin cho được theo ý chưa khôn ngoan của mình, nhưng xin sao cho ý Chúa thực hiện.

Nếu có ai mãi xin cho được chuyện đời, thì xin nhớ có lời bài hát rằng: “Lắm lúc ta xin một điều, mà Chúa lại ban cho điều khác, vì Ngài khôn ngoan đã cân nhắc cho con cái Ngài”.

Một cô kia nói chuyện ảo với Chúa: Chúa biết con thành lập giáo xứ, giáo họ, các hội đoàn, con thành lập 3 ca đoàn, con hy sinh thời giờ tổ chức lễ, tập múa, tập hát, sinh hoạt hội đoàn.. vậy mà Chúa cứ để con nợ nần ngập đầu ngập cổ, xin hoài chẳng được. Có người nói: đừng đổ thừa cho Chúa. Chúa nào để cho mình phải nợ nần. Có chăng cũng tại vì mình kiêu căng ỷ lại sức mình mà không khiêm nhường cậy sức Chúa. Ai cũng cầu xin cho thành công chuyện đời, nhưng khi thất bại, hãy tìm cho ra ý yêu thương và sự cân nhắc tuyệt vời khôn ngoan của Chúa.

“Xin”, là đức cậy trông vào Chúa. “Ban cho” là đức yêu thương của Chúa. Chúa sẵn sàng ban cho tất cả những gì để chúng ta được sống đời đời với Chúa, chứ Người không ban cho chúng ta những gì làm chúng ta xa Người, mất sự sống đời đời!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin tưởng trông cậy cầu xin Chúa ban cho điều cao quý nhất, là sống trong Người. Amen.

13/10 THỨ SÁU TUẦN 27 TN

Ge 1,13-15;2,1-2; Lc 11,15-26.

NGÓN TAY QUYỀN NĂNG CỦA THIÊN CHÚA

“Nếu Ta nhờ ngón tay Thiên Chúa mà trừ quỷ, ắt là nước Thiên Chúa đã đến giữa các ngươi rồi”

Con quỷ dễ sợ nhất, kinh khủng nhất là con quỷ kiêu ngạo. Nó xúi giục chúng ta phạm bao nhiêu tội lỗi khác: hà tiện ích kỷ, mê đắm dục, hờn giận oán thù, mê ăn mê uống, ganh tỵ ghen ghét nói xấu bỏ vả cáo gian, lừa dối việc lành siêng việc dữ.

Có người nói con quỷ thời nay tinh xảo hơn ngày xưa ngày xưa nhiều rồi. Nó không cám dỗ chúng ta bỏ Chúa, không cám dỗ chúng ta lừa dối làm việc Chúa, nhưng nó bày chúng ta yêu Chúa cách giả hình, làm việc Chúa cách giả hình, để tìm vinh danh cho mình chứ không đại gì tìm vinh danh cho Chúa.

Bao nhiêu người ảo tưởng mình thánh thiện bởi nghĩ rằng mình làm được ông nọ bà kia trong cộng đoàn là đã đến đỉnh đạo đức rồi. Thật nguy hiểm. Đến lúc có ai đó góp ý mình cần chấn chỉnh cách sống của mình, thì bấy giờ nó sẽ lôi cái tôi kiêu ngạo to đùng của mình ra. Bắt đầu là bàu chữa sự tội tệ của mình, sau đó là bất mãn, và tiếp đến là bêu rêu sự xấu xa của người khác, làm giảm giá trị của người góp ý, sửa lỗi mình.

Chúa Giê-su trừ con quỷ kiêu ngạo bằng sự khiêm nhường tuyệt đối thâm sâu của Thiên Chúa, chứ Người không trừ quỷ kiêu ngạo theo cách của quỷ. Người kiêu ngạo không nhận lỗi làm về mình, lại bất mãn, bôi bác anh em mình, ấy là kẻ phá hoại Hội Thánh Chúa, Hội Thánh của những người khát khao nên thánh bằng sự “hiền lành khiêm nhường của Chúa Giê-su”.

Ngón tay của Thiên Chúa là Chúa Thánh Thần tình yêu và hiệp nhất những ai khiêm nhường. Ai còn kiêu ngạo thì “ngón tay của Thiên Chúa” luôn có quyền năng để làm cho nó phải thất bại ê chề, và thất bại ấy, chính là ân sủng để nó hồi tâm.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình có lòng hiền lành khiêm nhường, để thực yêu Chúa, yêu nhau, yêu mọi người. Amen.

14/10 THỨ BẢY TUẦN 27 TN

Ge 4,12-21; Lc 11,27-28.

PHÚC CHO AI NGHE VÀ GIỮ LỜI THIÊN CHÚA

“Phúc cho dạ đã cưu mang Thầy”.

Mẹ Maria có phúc hơn mọi người nữ. Chúng ta vẫn tôn vinh Mẹ với lời của sứ thần truyền tin trong Kinh Kính Mừng,: “Kính mừng Maria đầy ơn phúc, Đức Chúa Trời ở cùng Bà. Bà có phúc lạ hơn mọi người nữ và Giê-su con lòng bà gồm phúc lạ”.

Mẹ Maria có phúc hơn mọi người, như lời sứ thần: “Phúc cho bà là kẻ đã tin rằng Lời Chúa phán cùng Bà sẽ được thực hiện”.

Và hôm nay, chính Chúa Giê-su ca tụng Mẹ mình: Mẹ có phúc vì đã “nghe và giữ lời Thiên Chúa”.

Chúa Giê-su không phủ nhận tương quan huyết nhục với Mẹ mình, nhưng Người cho biết Mẹ đáng chúc tụng, đáng tôn vinh, đáng cảm tạ, vì trước tiên là Mẹ có Thiên Chúa ở cùng, Mẹ tin Thiên Chúa thực hiện điều đã hứa, Mẹ nghe và giữ lời Thiên Chúa và “xin vâng cưu mang, nuôi dưỡng Con Thiên Chúa”.

Hạnh phúc ấy Thiên Chúa không giữ riêng cho Mẹ, mà còn ban cho tất cả những ai sống tâm tình khiêm hạ như Mẹ. Chúa Giê-su nói: “Ai nghe và giữ Lời Thiên Chúa, còn có phúc hơn”. Hoá ra, hạnh phúc nhất đời của chúng ta là “có Đức Chúa Trời ở cùng”, “Tin vào Lời Chúa” “lắng nghe, tuân giữ, và thực hiện Lời Chúa dạy trong cuộc sống thường ngày của mình”.

Hiện nay, có nhiều chương trình Suy Niệm Lời Chúa, trong đó có youtube STLC TV. Ước gì các gia đình, các nhóm Sống Lời Chúa, và mọi người, nếu nhận được những youtube này trên điện thoại mình, sẽ không từ chối, xoá đi, hay để cho một like là đủ, nhưng thử dành vài phút nghe xem. Nguyên xin Lời Chúa thấp lên trong lòng mọi người niềm vui và hạnh phúc đích thực.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình giúp nhau ngộ ra hạnh phúc đích thực không phải là chuyện kiếm sống cho no đủ, xinh đẹp, sang trọng, giàu có ở đời này, mà chính là “lắng nghe và sống Lời Chúa dạy”, để cả nhà được sum họp ở đời sau. Amen.

15/10 CHÚA NHẬT 28 THƯỜNG NIÊN.

Is 25,6-10a; Pl 4,12-14.19-20; Mt 22,1-14 (hoặc Mt 22,1-10)

THAM DỰ TIỆC CƯỚI NƯỚC TRỜI

“Các người gặp bất cứ ai, thì hãy mời vào dự tiệc cưới”.

Tiệc cưới thì vui mừng và hạnh phúc. Người tổ chức tiệc cưới càng vui hơn nữa, khi tất cả khách được mời đều nhiệt tình đến tham dự. Người dự tiệc cưới, ai cũng sửa soạn hàng hoàng xinh đẹp, không chỉ đẹp cho mình, mà còn vì sự trân trọng gia đình chủ tiệc, trân trọng cuộc hôn nhân, trân trọng mọi người.

Chúa Giê-su giới thiệu Nước Trời như một bữa tiệc cưới. Thiên Chúa mời tất cả chúng ta vào dự tiệc Nước Trời. Tiếc là, khách mời không những từ chối, lại còn đánh đập và giết chết những người đi mời. Vì thế, Thiên Chúa sai người ra khắp ngã đường gặp bất cứ ai thì mời vào dự tiệc cưới.

Những vị khách ban đầu của Thiên Chúa là Dân Riêng người. Được Chúa gọi mời, nhưng họ từ chối, lại còn giết các tiên tri, và giết chính Đấng Thiên Sai là Con Thiên Chúa. Thiên Chúa sai người ra khắp ngã đường.... Ôn cứu độ đã trở nên phổ quát cho tất cả mọi người, trong đó có mỗi người chúng ta.

Ước gì mỗi người, mỗi nhà hãy luôn sống tâm tình tạ ơn Chúa, vì Chúa là Đấng Thánh cao cả vô cùng, quyền phép vô biên, lại có lòng xót thương vô hạn, đã mời gọi chúng ta thân phận mọn hèn mong manh vào dự tiệc cưới trong Nhà Người.

Ông Tư nói: Tuần trước có đám cưới nhà ông chủ tịch tỉnh. Có mấy người xóm tôi được ông mời. Họ lấy làm vinh dự lắm. Họ chuẩn bị xiêm y, xe đón xe đưa và xăng xái đi dự từ sáng sớm! Nghĩ lại, mình được Thiên Chúa là Vua cả vũ hoàn này, mời tiệc Thánh Thể, mời tiệc Lời Chúa, không vinh dự sao, mà nghe tiếng chuông nhà thờ rồi thân nhiên khờ ra ngủ tiếp!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình cảm nếm được niềm vinh dự lớn lao vì được Chúa mời vào hưởng sự sống vĩnh cửu của Người trong Nước Trời, để họ chọn mang chiếc áo màu yêu thương, tham dự Thánh Lễ và tiệc Lời Chúa mỗi ngày. Amen.

16/10 THỨ HAI TUẦN 28 TN

Rm 1,1-7; Lc 11,29-32.

TIN CHÚA GIÊ-SU, ĐỂ ĐƯỢC SỐNG ĐỜI ĐỜI

“Không ban cho dòng giống này điềm lạ nào ngoài điềm lạ của tiên tri Giona”.

Tiên tri Gio-na không tuân lệnh Chúa truyền là rao giảng sám hối cho dân thành Ninive. Ông xuống thuyền trốn đi nơi khác. Thuyền ông đã bị Chúa đánh úp và ông bị cá nuốt vào trong bụng ba ngày đêm. Sau đó, cá nhả ông ra trên bờ biển Ninive, và ông rao giảng sự sám hối. Dân thành Ninive đã nghe lời ông Họ ăn chay, mặc áo nhặm và sám hối trở về với Chúa.

Còn bây giờ, người Do Thái nghe Chúa Giê-su giảng dạy, thấy Người làm những phép lạ tỏ tường, mà không tôn phục và tin kính Người được Thiên Chúa sai đến. Người gọi họ là dòng giống gian ác. Gian vì không muốn nghe theo đường ngay lẽ thật của Thiên Chúa. Ác vì không muốn cải chính hoàn lương để được Nước Trời. Họ còn đòi thêm dấu lạ từ trời, họ mới tin.

Chúa Giê-su biết rõ tâm ý của họ là kiêu căng thử thách Thiên Chúa. Vì thế Người nói: Sẽ không ban cho dòng giống này điềm lạ nào ngoài điềm lạ của tiên tri Gio-na.

Tiên tri Gio-na ở trong bụng cá ba ngày đêm, là hình ảnh tiên báo việc Chúa Giê-su chịu chết thật, chịu mai táng thật trong lòng đất ba ngày đêm và Người đã sống lại thật.

Thế mà, đến hôm nay, còn có nhiều người vẫn chưa tin vào Chúa Giê-su và vẫn chưa tin mình sẽ cùng Chúa Giê-su phục sinh chính thân xác của mình. Họ tự xem cái chết là chấm dứt tất cả và không có đời sau nào nữa cả. Đó là lý do họ không muốn cải chính hoàn lương để mãi mê hưởng thụ cuộc đời này..

Ước gì các gia đình hôm nay theo chân nữ hoàng phương nam đi tìm sự khôn ngoan của cõi sống đời đời, là nghe và thực hiện Lời Người dạy: Hãy sám hối và tin vào Tin Mừng.

Lạy Chúa, giữa một xã hội vô thần duy vật, xin cho các gia đình vững tin vào Chúa Giê-su, và sống theo Lời Người. Amen.

17/10 THỨ BA TUẦN 28 TN

Rm 1,16-25; Lc 11,37-41.

CÓ TIỀN MÀ CHẴNG HÔI TANH MÙI TIỀN

“Hãy bỏ thí, thì mọi sự sẽ nên trong sạch cho các ông”.

Luôn thèm khát tiền bạc, vật chất ở đời này, làm cho lòng chúng ta ra ô uế, nhờn nhờn. Chỉ khi nào thanh tẩy cõi lòng khỏi những thèm khát tiền bạc, danh vọng lạc thú, thì cõi lòng mình mới nên sạch sẽ, tinh tuyền, trong sáng. Chúa Giê-su nói: “Hãy bỏ thí, thì mọi sự sẽ nên trong sạch cho các ông”.

Ca dao Việt Nam có câu thật đẹp: “Trong đầm gì đẹp bằng sen, lá xanh bông trắng lại chen nhụy vàng. Nhụy vàng bông trắng lá xanh, gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn”.

Từ ngày cưới nhau, chồng làm ăn có được đồng nào cũng giao cho vợ. Chồng hay xin tiền giúp đỡ người. Vợ khó chịu vì còn phải nuôi con cái ăn học. Chồng nói: “Em cứ cho đi, Chúa sẽ ban lại cho mình nhiều hơn nữa. Nước chảy là nước trong. Nước ao tù là nước thối”. Vợ dần dần thay đổi cách dùng tiền. Từ tuổi năm mươi đến nay gần bảy mươi, chính vợ là người hay giúp đỡ người khác. Chồng vui tặng vợ mấy câu: “Trong làng ai đẹp bằng em, mắt xanh da trắng lại thêm nhiều tiền. Nhiều tiền da trắng mắt xanh, có tiền mà chẳng hôi tanh mùi tiền!”

Câu chuyện Tin Mừng, Chúa Giê-su có ý dạy chúng ta. “Rửa tay, tay sạch tay hồng, cho đi thì mới sạch lòng ai ơi. Bao lâu còn tiếc của đời, thì lòng ô uế nặng mùi trần gian”.

Cô kia có tiệm vàng, được kể là giàu có, nhưng luôn âm thầm kín tiếng giúp đỡ người nghèo, người bệnh, mái ấm, cô nhi, nhà thờ... Vậy mà cứ giàu lên. Có người hỏi: “Sao cứ có mà cho hoài, và cho nhiều vậy? Cô nói: “Tất cả là của Chúa ban. Nhận để cho đi mà. Ngày sinh ra, tay trắng. Ngày chết đi, trắng tay. Huê vốn! Có mất gì của mình đâu. Cho đi, lòng thanh thoát”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình sống thanh để được thoát, luôn biết tạ ơn Chúa vì những hồng ân đã nhận được, và cũng luôn biết cho đi, để nói dài tình Chúa đến cho mọi người. Amen.

**18/10 THÁNH LU-CA, TÁC GIẢ SÁCH TIN MỪNG
2Tm 4,10-17; Lc 10,1-9.**

NGƯỜI ĐI MÓT LÚA TRÊN CÁNH ĐỒNG

“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít”

Trong buổi họp Legio tối thứ Hai của Praesidium “Đức Bà bầu chữa kẻ có tội”, anh trưởng đọc đoạn Tin Mừng này rồi gợi ý suy niệm: “Chúa Giê-su nói: “Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít; vậy các con hãy xin chủ ruộng sai thợ đến gặt lúa của Người”. Rồi người sai các môn đệ đi loan báo Tin Mừng.

Chúa cũng sai mỗi chúng mình đi làm thợ gặt lúa cho Người. Nhưng là một hội viên Legio, với tâm tình khiêm nhường như Mẹ Maria, và cùng Mẹ Maria ra đi, ước gì anh chị em mình mặc lấy tâm tình và sứ mệnh của “người đi mót lúa”, để thu lượm lại những bông lúa chắc mà tay người thợ gặt lỡ làm rơi vãi trên cánh đồng. Thế nhé, chương trình “người đi mót lúa” sẽ được thực hiện ngay từ hôm nay. Rồi anh phân công tác trong tuần”.

Trong buổi họp tối thứ Hai tuần sau, có hội viên tường trình: “Thưa anh chị em, hai chúng em mót được bông lúa chắc, là cả nhà Ông A, bất mãn cha sở lâu nay, bỏ nhà thờ, bỏ xưng tội rước lễ. Vâng lời anh trưởng, hai em đã đưa họ lên thăm cha. Cha con vui vẻ, sau đó, cả nhà xưng tội. Ông A khóc ròng vì vui mừng”.

Chương trình “người đi mót lúa” nhắc cho người sống bậc gia đình rằng: chúng ta không là linh mục, không là thợ gặt chuyên nghiệp, lành nghề, thì ít nữa cũng hãy là những người đi mót lúa. Đừng ngại ngùng hay vô tình mà nói rằng chuyện truyền giáo là của các cha, còn chúng mình thì vô can. Cũng đừng ảo tưởng mà ôm đồm chuyện của các cha như là chuyện của mình. Nhớ là anh xe ôm, cô bán rau, bà bán gà... đều có thể là một “người đi mót lúa” nhìn thấy những bông lúa rơi vãi, và lượm lên đem về cho Chúa, trước khi bị chim trời ăn mất!

Sống Theo Lời Chúa TV cũng chỉ là người đi mót lúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình cộng tác với các mục tử, qua việc làm sống lại đức tin cậy mến nơi người nguội lạnh. Amen.

18/10 THỨ TƯ TUẦN 28 TN

Rm 2, 1-11; Lc 11, 42-46

ĐỪNG SỐNG CUNG CÁCH BIỆT PHÁI TIẾN SĨ

“Khôn cho các người, hỡi những người biệt phái, và khôn cho các người, hỡi những tiến sĩ luật”.

Chúa Giê-su lên án người biệt phái, vì họ ra vẻ lớn lao, quan trọng trong dân, nhưng lại ăn chặn tiền thuế cả loại rau thì là bé nhỏ yếu ớt! Họ thích ngồi chỗ nhất và được mọi người nể trọng, nhưng lòng họ ô uế như chiếc mã tô vôi, bên ngoài thì sáng sủa, nhưng bên trong là thối nát! Người còn làm sĩ nhục cả những tiến sĩ luật, vì họ dùng luật cai trị dân, mà họ không giữ luật.

Có vẻ như cách sống của các biệt phái và tiến sĩ luật vẫn còn nhan nhản quanh đây! Các biệt phái ngoài xã hội thì quá rõ ràng: ông lớn cũng cần phải ăn, và ăn không ít, ăn từ cái nhỏ nhất nhất đến cái to lớn nhất mà chẳng bao giờ thấy no! Các tiến sĩ luật ở đời cũng nhiều vô kể, lệnh và lệnh cho đám dân đen cày chết bỏ, còn ông thì ngồi an nhàn hưởng thụ thừa mứa ở trên kia mà chỉ tay năm ngón! Nói một đường, làm một nẻo!

Ước gì Giáo Hội của Chúa Ki-tô không bị tiêm nhiễm cung cách phàm tục gian ngoa ấy. Bởi, nếu bị tiêm nhiễm và sống cung cách ấy, thì chính mình là người phá hoại Giáo Hội trước tiên. Phá hoại là bởi vì chính mình bôi nhọ khuôn mặt Chúa Ki-tô mục tử hiền lành khiêm nhường, phản chiếu méo mó hình ảnh Chúa Ki-tô sống và chết cho dân, để dân được sống!

Ước gì người làm cha mẹ không bao giờ là biệt phái hay luật sĩ. Bởi, cha mẹ nào không xuống lòng, xuống tay, để hy sinh lo lắng cho con cái, không xuống nước để nhân từ với vợ chồng con cái, thì hầu hết là thất bại. Càng thất bại hơn nữa về vấn đề giáo dục, nếu cha mẹ tham quyền, tham tiền cho mình, thì tương lai các con sẽ theo con đường hư hỏng ấy mà hình thành một họ tộc “biệt phái, tiến sĩ” không biết đến bao giờ mới dứt!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn vui sống bình an theo gương Chúa Giê-su mục tử hiền lành và khiêm nhường. Amen.

19/10 THỨ NĂM TUẦN 28 TN

Rm 3,21-30; Lc 11,47-54.

TRẢ NỢ MÁU CHO NHỮNG NGƯỜI LÀM ĐỒ MÁU

“Sẽ bị đòi nợ máu của các tiên tri đã đổ ra, kể từ máu của Abel cho đến máu của Giacaria”.

Thiên Chúa yêu thương có kế hoạch cứu rỗi con người tội lỗi. Người đã sai các tiên tri đến để loan báo tình thương và ý định của Người, nhưng con người không tiếp nhận, và còn giết chết các tiên tri. Cuối cùng, Thiên Chúa sai chính Con Một Người đến. Thánh Phao-lô nói: “Thuở xưa nhiều lần nhiều cách, Thiên Chúa đã phán dạy cha ông ta qua các tiên tri, nhưng thời sau hết này, Người phán dạy ta qua Người Con”.

Thế nhưng, ngay cả Con Một Thiên Chúa là Đức Giê-su Ki-tô, con người cũng không đón nhận, và cả gan giết chết đi.

Họ giết chết Người, vì Người thấu suốt mọi sự, Người đã phơi bày mọi sự thật dối trá, gian ngoa bất chính trong lòng của họ ra cho mọi người biết, và kêu mời họ sám hối ăn năn, cải tà quy chính. Thế nhưng, họ muốn mãi sống trong sự gian tà.

Họ xây mồ mà các tiên tri mà cha ông họ đã giết chết để dân nghĩ rằng họ có lòng đạo đức, thương người. Chúa Giê-su nhìn thấy rõ cõi lòng họ: đó là việc giả hình, để mờ dân. Người nói: “Họ sẽ bị đòi nợ máu của các tiên tri đã đổ ra, kể từ máu của Abel cho đến máu của Giacaria”.

Ôi lòng thương Thiên Chúa vô biên, vì nợ máu của những người làm đồ máu các tiên tri, đã được trả bằng chính Máu Châu báu của Con Một Thiên Chúa, là Đức Giê-su, Chúa chúng ta

Ước gì các gia đình gẫm suy cho thấu tình thương vô biên của Thiên Chúa, và không bao giờ sống gian dối với Chúa, với nhau, và với mọi người nữa. Một sự kiêu căng, ích kỷ, gian dối đủ làm đau lòng nhau, đủ giết chết nhau, và nhất là đủ để Chúa Giê-su phải đổ lấy sự thật công chính bằng cái chết của Người!

Lạy Chúa xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, và sống thực lòng yêu Chúa, yêu nhau và yêu hết mọi người. Amen.

20/10 THỨ SÁU TUẦN 28 TN

Rm 4,1-8; Lc 12,1-7.

ĐỪNG GIẢ VỜ YÊU CHÚA, ĐỪNG GIẢ VỜ YÊU NHAU

“Mọi sợi tóc trên đầu các con cũng đã được đếm cả rồi”.

Thiên Chúa là Đấng chân thật. Nơi Người, không có điều chi giả dối. Giả dối là bản chất của ma quỷ, thế lực chống lại Thiên Chúa. Vì thế Thiên Chúa muốn chúng ta sống trong Sự Thật. Ai sống trong sự thật thì thuộc về Thiên Chúa. Chúa Giê-su nói với tổng trấn Phi-la-tô: “Ai thuộc về sự thật, thì nghe tiếng Tôi”.

Chúa Giê-su lên án biệt phái và luật sĩ, vì cách sống giả dối của họ. Người cũng lên án chúng ta sống đạo cách giả hình, làm bộ thánh thiện, ra vẻ công chính, giả vờ hiền lành khiêm nhường dễ thương, để được mọi người ngưỡng mộ, khen tặng.

Ước gì mọi người ngộ cho ra cách sống ấy vừa đánh lừa Thiên Chúa, vừa qua mắt mọi người, và còn nguy hiểm hơn nữa, là lấy uy danh Thiên Chúa để đánh bóng cho cuộc đời mình, mượn lễ công chính để trang trí cho mình xinh đẹp, núp bóng lẽ thật để sống gian dối. Chiếc áo không làm nên thầy tu. Sự xinh đẹp, đạo mạo bên ngoài không đủ phản ánh cõi lòng tốt lành, thánh thiện. Nên nhớ rằng Chúa thấu suốt từng chi tiết trong con người, trong ý nghĩ, trong ước muốn của chúng ta.

Quả thực, điều mà chính mình không biết về mình, thì Thiên Chúa cũng biết rõ. Chúa Giê-su nói: “Mọi sợi tóc trên đầu các con cũng đã được đếm cả rồi”. Ai giả vờ yêu Chúa, giả vờ nhiệt tình việc Chúa, giả vờ yêu nhau, yêu người, Chúa đều thấu suốt.

Ước gì nơi các gia đình, không có chuyện vợ chồng giả vờ yêu nhau, con cái giả vờ yêu cha mẹ, anh em giả vờ yêu nhau, giả vờ yêu mọi người, bởi ai giả vờ yêu thì không sớm thì muộn cũng sẽ lòi ra cái giả vờ ngoa ngoác ấy! Người sống trong sự thật, thì tâm hồn mới bình an, ăn ngon, ngủ ngon, sống vui khỏe!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống trong sự thật, để thuộc về Thiên Chúa, để yêu Chúa thật lòng, và làm chứng cho sự thật qua cuộc sống yêu nhau thật lòng, yêu nhau tận tình. Amen.

21/10 THỨ BẢY TUẦN 28 TN

Rm 4,13.16-18; Lc 12,8-12.

NÊN SỢ ĐIỀU ĐÁNG SỢ

“Trong giờ ấy, Thánh Thần sẽ dạy các con phải nói thế nào”.

Ông Tư kể: “Trước năm 1975, nhà người công giáo nào ở giáo xứ tui cũng có cây Thánh Giá trước cổng, và dưới Thánh Giá là một bảng gỗ viết hàng chữ: “Chúng tôi tin vào Chúa Ki-tô”, hoặc “Gia đình tôi tôn thờ Thiên Chúa”, hoặc một câu khác với ý tuyên xưng đức tin cách mạnh mẽ, công khai. Khi giáo xứ thuộc vùng mất an ninh, ngày Quốc Gia, đêm Cộng Sản, thì cũng có nhà gỡ thánh giá xuống và cất cái bảng tuyên xưng kia đi, vì sợ ban đêm, Việt Cộng đến nhà, thì không yên với họ.

Vâng, Người Công Giáo Việt Nam đã chịu bao thử thách gian nan, khốn khó, bao cấm cách bức bách, đàn áp, tiêu diệt, thời các Vua Minh Mạng, Thiệu Trị, Tự Đức mà cha ông chúng ta vẫn kiên trì giữ vững Đức Tin vào Chúa Ki-tô. Vì thế đã có hơn 130 ngàn người tử đạo, trong đó có 117 vị đã hiển thánh. Đó là đức tin và cách sống đức tin của tổ tiên, của ông bà.

Nghĩ lại, bây giờ, thấy mà hổ thẹn với cha ông tiên tổ! Hổ thẹn vì mình là con cháu của các thánh Tử Đạo mà lười biếng kính lễ, chẳng nhớ tới Chúa, chẳng giữ lề luật Chúa, thì nói chi đến việc làm chứng cho Chúa! Ông bà tổ tiên mình anh dũng bao nhiêu, thì bây giờ con cháu nhất đảm bấy nhiêu!

Ước gì các gia đình nhớ Lời Chúa hôm nay: “Ai xưng nhận Thầy trước mặt người đời, thì Con Người cũng sẽ xưng nhận nó trước mặt các thiên thần của Thiên Chúa”, và từ đó hiểu ra, khi chúng ta bỏ Chúa là chúng ta mất tất cả, và được Chúa, là được tất cả. Đừng cứ sợ những điều không đáng sợ như sợ đói, sợ xấu, sợ đau khổ sợ chết. Nhưng nên sợ điều đáng sợ là phải chết đời đời, là không được sống lại trong Nước Chúa. Tin tưởng Chúa Thánh Thần dạy ta nói, dạy ta làm, thì không còn sợ gì cả!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vững lòng tin cậy mến Chúa, vì tin Chúa Thánh Thần luôn chỉ dạy, phù trợ, đỡ nâng. Amen.

22/10 CHÚA NHẬT 29 THƯỜNG NIÊN.

Is 45,1.4-6; 1Tx 1,1-5b; Mt 22,15-21.

TRẢ CHO THIÊN CHÚA TUYỆT PHẨM CỦA NGƯỜI

“Cái gì của Cêsarê thì hãy trả cho ông Cêsarê, và cái gì của Thiên Chúa thì hãy trả cho Thiên Chúa”.

Thiên Chúa là nguồn cội mọi loài thọ sinh. Vì thế tất cả phải quy hướng về Người, phải thuộc về Người. Mỗi chúng ta đều được hình thành và hiện hữu trên trần gian nhờ hồng ân Thiên Chúa. Và còn hơn nữa, con người là tuyệt phẩm trong các loài thọ tạo, vì được dựng nên giống hình ảnh Thiên Chúa. Bởi thế, chúng ta phải gìn giữ tuyệt phẩm này luôn xinh đẹp như thửa ban đầu. Tiếc là, hình ảnh ấy bị làm xấu đi bởi sự bất tuân của nguyên tổ, và sự dữ tràn vào thế gian, tràn tới cõi lòng người.

Chúa Giê-su bảo “Cái gì của Cêsarê thì hãy trả cho Cêsarê, và cái gì của Thiên Chúa thì hãy trả cho Thiên Chúa”. Vậy hãy trả lại cho Thiên Chúa cái tuyệt phẩm ban đầu của Người. Nhưng còn tuyệt phẩm đâu mà trả. Hạnh phúc thay, nhờ giá máu cứu chuộc của Chúa Giê-su, mà chúng ta được phục hồi tuyệt phẩm và danh dự nghĩa tử của Thiên Chúa. Hãy thuộc về Chúa!

Cha Tuyên úy một dòng nữ nói: “Bên trong công tu viện, phải là tất cả những gì thuộc về Chúa. Thánh Phao-lô nhắc nhớ chị em: Những việc do tính xác thịt phạm trần là: dâm bôn, ô uế, phóng đảng, thờ quấy, phù phép, hận thù, bất hòa, ghen tuông, nóng giận, tranh chấp, chia rẽ, bè phái, ganh tỵ, say sưa, chè chén, và những điều khác giống như vậy. Vậy, hãy quyết tâm loại trừ tính xác thịt ra khỏi con người xác thịt của mình, và hãy luôn khát khao thuộc về Chúa, để trở sinh hoa trái của thân khí là “Bác ái, hoan lạc, bình an, kiên nhẫn, quảng đại, nhân từ, từ tâm, khoan dung, trung tín, khiêm nhu tiết độ, khiết tịnh”.

Ước gì mỗi gia đình, mỗi người, luôn nhớ: tâm hồn thân xác mình như một tu viện, một đền thờ của Thiên Chúa ngự trị.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình khát khao sống với Thánh Thể Chúa, sống Lời Chúa, để hoàn toàn thuộc về Chúa. Amen.

22/10 CHÚA NHẬT TRUYỀN GIÁO
Is 60, 1-6; 1Tm 2,1-8 Mc 16,15-20; (Mt 28, 16-20)

LÀM SAO ĐI KHẮP CẢ THẾ GIAN?

“Hãy đi khắp cả thiên hạ rao giảng tin mừng cho mọi loài thụ tạo”.

Mười hai người làm sao đi khắp cả thế gian? Vậy mà, từ mười hai Tông Đồ, Tin Mừng của Chúa Giê-su đã lan rộng ra khắp cùng bờ cõi trái đất. Bởi, sứ vụ tông đồ được trao ban cho tất cả những ai đón nhận đức tin vào Chúa Ki-tô, được chịu phép Rửa tội, được nhận lãnh hồng ân Tư tế, Vương đế và Tiên tri. Tự bản chất của Bí Tích Rửa Tội, đã có ân sủng thuộc về Nước Thiên Chúa và cũng đã có lệnh truyền sai đi hiến tế đời mình vì Tin Mừng, cho mọi người được thuộc về Nước Thiên Chúa.

Hoá ra, lệnh truyền truyền giáo là lệnh truyền cho tất cả các tín hữu ngay ở bậc giáo dân, chứ không đợi đến khi gia nhập hàng giáo sĩ. Vì thế, ước gì, mỗi giáo dân nhận ra sứ vụ cao cả của mình, và cộng tác, tham gia với hàng giáo sĩ để cùng giúp nhau chu toàn sứ vụ. Cũng vậy, ước gì, các giáo sĩ công nhận, tôn trọng, và liên kết các tín hữu Chúa “hiệp nhất trong cùng một Đức Tin”, để hiệp hành với nhau trong cùng một sứ vụ.

Vai trò người giáo dân đã được công đồng Vatican II nhìn nhận như là tuyến đầu của công cuộc truyền giáo, và gia đình, như một giáo hội thu nhỏ, phải là những cộng đồng cơ bản sống và loan báo Tin Mừng. Hoàn cảnh sống của các gia đình và các mối tương quan trong xã hội loài người, là những cánh đồng thuận lợi để hạt giống Tin Mừng được gieo vãi.

Ông Tư già vẫn cứ nhắc các con cái: “các con sống và làm việc chỗ nào, trong điều kiện nào, thì cũng là chỗ là nơi mà các con phải sống Tin Mừng để mọi người nhìn thấy cuộc sống Tin Mừng của các con, mà nhận ra và đón nhận Tin Mừng.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình vui sống Lời Chúa mỗi ngày, sống tin cậy mến Chúa hết lòng, sống yêu thương nhau, và yêu thương mọi người hết lòng, để chính cuộc sống Tin Mừng ấy, trở nên Lời Loan Báo Tin Mừng cho mọi người. Amen.

23/10 THỨ HAI TUẦN 29 TN

Rm 4,20-25; Lc 12,13-21.

KHÔN NGOAN BIẾT LÀM GIÀU TRƯỚC MẶT CHÚA

“Những của người tích trữ sẽ để lại cho ai?”

Có những người tham lam vor vét về mình cả vài ngàn tỷ bạc, mà không đổ lấy giọt mồ hôi, không sôi trào nửa dòng nước mắt! Có người lại hỏi: tham lam vor vét nhiều tiền như thế để làm gì? Có phải để mua cái án tử hình, và sự sỉ nhục muôn thu!

Có người giàu nứt đổ đổ vách, mà bản tiện bủn xỉn đến nỗi chẳng cho ai được lấy một đồng xu để cạo gió, cũng chẳng cho ai được ổ bánh mì để qua bữa đói lưng tròng! Họ giữ của để mà chi? Có phải để ăn cho no, chơi cho đã, rồi chết; để nhận được bao lời nguyện rửa nặng nề đến nỗi chết cũng chưa yên!

Về tiền bạc, của cải vật chất ở đời này, Chúa Giê-su nói: “Các người hãy coi chừng, giữ mình tránh mọi thứ tham lam: vì chẳng phải sung túc mà đời sống được của cải bảo đảm cho đâu”.

Còn với người tham lam tích trữ mà bủn xỉn keo kiệt, Người nói: “Hỡi kẻ ngu dại, đêm nay người ta sẽ đòi linh hồn người, thế thì những của người tích trữ sẽ để lại cho ai”. Và Người kết luận: “Hãy làm giàu trước mặt Thiên Chúa”.

Ước gì các gia đình biết dùng của cải Chúa ban, mà sẻ chia cho nhau, mà trao ban cho người khó, người khổ, người đói khát bản cùng, người thiếu thốn, túng quẫn... Người trao ban, cho đi vì yêu người, là người khôn ngoan biết làm giàu trước mặt Chúa, biết sắm sửa cho mình một chỗ vĩnh cửu trong Nước Trời.

Mấy bạn già ông Tư cà phê sáng tán gẫu: cả ngày bận tâm đến tiền bạc, không còn giờ nhớ tới Chúa. Quá mê muội đời này thì khó mà nghĩ đến đời sau! Người giàu nhất là người đã cho đi tất cả! Chúa Giê-su nói: “Vì xưa ta đói, các người đã cho ăn”.

Ước gì các gia đình không chỉ cầu xin sức khỏe, làm ăn nên nổi, mà còn phải cầu xin cho mình biết sẻ chia, biết cho đi.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn hướng lòng đến sự sống đời sau, để biết sẻ chia sự sống ở đời này cho người. Amen.

24/10 THỨ BA TUẦN 29 TN

Rm 5,12.15b.17-19.20b-21; Lc 12,35-38.

MẾN CHÚA YÊU NGƯỜI LÀ TỈNH THỨC

“Phúc cho đây tớ nào khi chủ về còn thấy tỉnh thức”.

Tỉnh thức trước những cám dỗ của danh lợi đục trần gian, không bao giờ là chuyện dễ dàng đối với những người không có lòng yêu mến Chúa. Bởi, nếu yêu mến Chúa trên hết mọi sự, thì sẽ nhận ra mọi sự ở trần gian này đều chóng vánh tiêu tan, đều phù vân, như mây hợp rồi tan, có đó rồi cũng mất đó. Ngay cả sự sống mình, mình cũng không giữ nổi, thì thử hỏi, chúng ta cần phải nắm giữ cái gì trên trần gian này nữa. Vận mệnh của mỗi người trong bàn tay của Thiên Chúa. Quê hương của chúng ta không phải ở chốn này, nhưng ở trên trời với Thiên Chúa, bởi chúng ta cũng từ lòng yêu của Thiên Chúa mà được hình thành, được hiện hữu. Chúa sẽ đến gọi mỗi người về với Chúa bất kỳ lúc nào, bất kỳ tuổi nào. Đừng mơ: “Tưởng xuống trần gian chơi một chút, ai dè ở mãi tới trăm năm!”

Vậy Lời Chúa hôm nay dạy mỗi người hãy tỉnh thức, trước tiên là hãy luôn luôn để lòng yêu mến Chúa trên hết mọi sự đời, và sau là vì yêu mến Chúa, mà yêu thương hết thảy mọi người như Chúa đã yêu. Yêu người thì khoan dung, tha thứ, sẻ chia...

Phần thưởng quý giá, hạnh phúc đích thực của người luôn sống trong tình trạng tỉnh thức, biết luôn Mến Chúa, Yêu Người, là Chúa Giê-su sẽ phục vụ họ trong bữa tiệc Thiên Quốc, như họ đã từng yêu mến và phục vụ anh chị em mình ở đời này. Chúa Giê-su nói: “Thầy bảo thật các con, chủ sẽ thất lung, xếp chúng vào bàn ăn, và đi lại hầu hạ chúng”.

Ước gì các gia đình luôn tỉnh thức Mến Chúa Yêu Người. Đừng mê muội danh lợi đục trần gian mà quên rằng chúng mình phải thuộc về Thiên Chúa, và phải chu toàn bổn phận yêu nhau.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn hướng lòng tới cùng đích cuộc đời là sự sống vĩnh cửu trong Nước Chúa, và Mến Chúa Yêu Người, để được sống đời đời với Thiên Chúa. Amen.

25/10 THỨ TƯ TUẦN 29 TN

Rm 6,12-18; Lc 12,39-48.

NGƯỜI QUẢN LÝ TUYỆT PHẨM CỦA THIÊN CHÚA

“Người ta đã ban cho ai nhiều, thì sẽ đòi lại kẻ ấy nhiều”.

Mỗi người chúng ta là một người quản lý các tài sản của Thiên Chúa. Tài sản ấy trước tiên là thân xác linh hồn mình, thứ đến là ân sủng và tất cả những gì mà mình lầm tưởng là của mình như tự do, ý chí, sức khỏe, sắc đẹp, hiểu biết, tài năng, ơn gọi, danh phận, bạc tiền, điều kiện sống, cả những tương quan!

Chúng ta chỉ là người quản lý, và phải là người quản lý trung tín, để không làm hư hao thất thoát những gì Chúa đã ban cho.

Người quản lý trung tín thì phải biết canh phòng cẩn mật và làm sinh lợi tài sản của Chúa. Chớ để kẻ trộm đào ngạch khoét vách nhà mình, và lấy cắp tài sản của Thiên Chúa, chớ dùng tài sản của Thiên Chúa cách lãng phí vô bổ mà chuốc họa vào thân.

Khi còn bé, cha mẹ vui mừng vì con ngoan, con khỏe, con đẹp, giờ con 50 tuổi, cha mẹ khóc ròng vì con nát rượu, nát bệnh, con mất kiểm soát, con tâm thần, con thân tàn ma dại.

Chúa cũng đau lòng khi chúng ta lãng phí ân sủng của Người, ăn chơi trác táng, mê muội hưởng thụ trần gian, để bây giờ tuyệt phẩm của Người chỉ còn là một cái xác không hồn, mất niềm tin, mất niềm hy vọng, mất luôn cả lòng yêu Chúa yêu người... Không còn gì cả, tất cả tài sản của Thiên Chúa trong tay chúng ta đã không được làm cho sinh lợi, mà lại còn mất trắng!

Chúa dạy các gia đình hãy sẵn sàng để tường trình với Người về tuyệt phẩm của Người đã ban, sau một thời gian làm con người. Không chỉ trình bày một xác thân xinh đẹp tinh tuyền, một linh hồn luôn thuộc về Chúa, mà còn phải trình bày hoa trái tốt lành của một cuộc đời trần gian nhờ ân sủng của Chúa.

Đúng là, ai cũng phải trả lễ về mình trước mặt Thiên Chúa, Chúa đã ban cho ai nhiều, thì Người sẽ đòi lại kẻ ấy nhiều hơn.

Lạy Chúa, xin giúp cho các gia đình luôn sống công chính ngay lành trước mặt Chúa và trước mắt mọi người. Amen.

26/10 THỨ NĂM TUẦN 29 TN

Rm 6,19-23; Lc 12,49-53.

CHIẾN ĐẤU ĐỂ ĐƯỢC BÌNH AN

“Thầy không đến để đem bình an, nhưng đem sự chia rẽ”.

Có một đoạn nhật ký: “Lạy Chúa, nhờ Lời Chúa, mà lòng con được bình an. Bình an ấy là thành quả của một cuộc chiến đấu nội tâm thật quyết liệt và dai dẳng. Bởi, con phải chiến đấu và chiến thắng những gì đi ngược với Lời Chúa, lòng con mới được bình an. Sức đâu mà con chiến đấu và chiến thắng, nếu không có Thánh Thần Chúa phù trợ cho con. Con tạ ơn Chúa”.

Vâng, đúng là “Thầy không đến để đem bình an, nhưng đem sự chia rẽ”. Nghe có vẻ kỳ cục, nhưng đó là sự thật kỳ diệu.

Quả thực, không thể có bình an, nếu không chiến đấu đến tận tột để nhổ cho tận gốc rễ cái tính kiêu căng ích kỷ hãy còn cứ xanh um như cỏ dại. Không thể có bình an, nếu không đổ mồ hôi sôi nước mắt để trị cho được lòng ganh tỵ, hơn thua, thù hận. Không thể có bình an, nếu không quyết liệt và can đảm mà dẹp cho yên cái tính mê muội xác thịt danh lợi thú phàm trần!

Người sống theo Lời Chúa luôn phải đặt mình vào vị trí, vào tư thế của người lính chiến đấu bảo vệ đức công chính, lòng tin cậy mến Chúa, và đức yêu người đúng theo Lời Chúa dạy.

Ngay trong gia đình, có khi chia rẽ nhau vì không cùng một lý tưởng thánh thiện, vì không cùng một quyết tâm sống Lời Chúa. Cô vợ hỏi anh chồng: “Tôi nào ông cũng nghe Lời Chúa, một tháng 30 ngày đêm, Chúa trả cho ông được mấy đồng?”. Chồng trả lời: “Chúa trả cho anh lòng bình an để yêu thương và sự nhịn nhục cần có. Anh yêu em. Anh nhịn em. Tình yêu và sự nhịn nhục này tiền tỷ mua cũng không có. Nếu không phải là anh, mà là một người khác, có thể họ đã bỏ em lâu rồi!”.

Hiệp nhất trong đức công chính, trong điều thiện hảo, thì bình an. Đồng lõa trong điều bất chính, thì bất hạnh, bất an.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đồng lòng đồng tâm sống Lời Chúa, để xây dựng tình hiệp nhất, và sự bình an gia đình. Amen.

27/10 THỨ SÁU TUẦN 29 TN

Rm 7,18-25a; Lc 12,54-59.

ĐIỀU ĐÁNG LO, ĐIỀU ĐÁNG BIẾT

“Các người biết tìm hiểu diện mạo trời đất? Còn về thời đại này, sao các người không tìm hiểu?”

Có người vỗ ngực xưng tên rằng tôi biết nhiều điều huyền bí, biết ngày tốt ngày xấu, biết điềm tốt điềm xấu, biết cả người tốt người xấu, biết cả chuyển động của đất trời, biết vận mệnh của mỗi người dài ngắn thông hanh hay đứt đoạn, biết cả chuyện tình duyên xứng lứa hay chẳng vừa đôi! Rồi họ dùng cái biết ấy mà hướng dẫn nhiều người, đôi khi để làm tiền những người nệ dạ cả tin. Thảo nào, tục ngữ ca dao Việt Nam có câu: “Hòn đất mà biết nói năng, thì thầy địa lý hàm răng chẳng còn”.

Ước gì các gia đình khi đã tin vào Thiên Chúa, thì không còn chuyện tin vợ thờ quấy nữa, nhưng luôn nhắc nhớ nhau: thời gian là của Chúa, vận mệnh trong tay Chúa, tất cả không ngoài thánh ý Chúa. Và điều đẹp ý Chúa nhất là “kính mến Chúa trên hết mọi sự và yêu thương người như Chúa đã yêu”.

Ông Tư hay nói linh tinh: “Đừng nói hôm nay ngày tốt, mà nói và làm toàn điều xấu xa, gian dối. Ngày nào cũng là ngày tốt, khi chúng ta sống tốt với Chúa và sống tốt với mọi người. Bởi vậy, chuyện phải lo, phải biết, đáng lo, đáng biết là phải nói sao, phải làm gì cho đẹp lòng Chúa, cho đẹp lòng nhau”.

Chúa Giê-su căn dặn chúng ta hãy luôn sống trong sự thuận hoà với Chúa và với anh em. Biết mọi thứ mà không biết mình xấu xa, không biết mình vô ơn xúc phạm đến Chúa, không biết mình làm phật lòng nhau, thì cũng như chưa biết gì! Phải cố gắng lắm và nhờ ơn Chúa mới từ khước được chuyện xấu xa, và thực hiện được điều tốt lành. Thánh Phao-lô nói: “sự lành tôi muốn thì tôi không làm, còn sự dữ tôi không muốn thì tôi lại làm” bởi sự tội trong mỗi người nó cứ lôi kéo mình sa ngã!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn sống trong ân nghĩa Chúa, sống trong tình yêu thương gia đình và mọi người. Amen.

28/10 THỨ BẢY TUẦN 29 TN

Rm 8, 1-11; Lc 13, 1-9

MAU SÁM HỐI CANH TÂN ĐỂ NÊN CÔNG CHÍNH

“Nếu các người không ăn năn hối cải, thì tất cả các người cũng sẽ bị huỷ diệt như vậy”.

Có người nói: Chết là hạnh phúc, vì không còn đau khổ nào ở cuộc đời này nữa. Người khác nói: chết là bất hạnh, vì không còn được hưởng thụ trần gian này nữa. Trong Tin Mừng hôm nay, khi thấy mấy người Galilê bị Philato ra lệnh giết chết, và thấy 18 người bị tháp Siloe đè chết, thì có người cho rằng: chết vì tội lỗi, chết là một tai hoạ, một sự trừng phạt kinh hoàng!

Chúa Giê-su đã đọc được những ý nghĩ phạm tục ấy của con người, Người nói: “không phải thế; nhưng nếu các người không ăn năn hối cải, thì tất cả các người cũng sẽ bị huỷ diệt như vậy”.

Vâng, không phải chết là bị trừng phạt, bởi vì Thiên Chúa của kẻ sống, Thiên Chúa không làm cho ai chết phần xác cả, nhưng phải nói là Thiên Chúa gọi về để sống sự sống đời đời trong Nước Chúa. Người muốn nói với chúng ta về cái chết của phần linh hồn, cái chết đời đời trong lửa hoả ngục. Sự chết là hẳn nhiên và là một phần của sự sống. Không ai thoát khỏi cái chết phần xác. Vì thế, chết phần xác không phải là bất hạnh, hạnh phúc, hay sự trừng phạt ở đời, theo cách nghĩ loài người, nhưng là một cuộc vượt qua để tiếp tục sống sự sống vĩnh cửu.

Chúa luôn mong chúng ta sống công chính ở đời này, sống công chính theo lề luật Chúa, theo Lời dạy của Tin Mừng. Ai còn sống bất chính thì hãy mau sám hối ăn năn, canh tân, cải thiện, để khỏi bị tiêu diệt đời đời trong lửa hoả ngục.

Ước gì các gia đình giúp nhau sống theo lề luật Chúa, sống theo Lời Chúa, sống công chính trước mặt Chúa để được Chúa yêu thương, và công chính trước mặt mọi người để làm chứng cho niềm hy vọng phục sinh và sự sống vĩnh cửu.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra sự hèn mọn, tội lỗi của mình, để luôn sám hối canh tân và nên công chính. Amen.

28/10 THÁNH SI-MON VÀ THÁNH GIU-ĐA, TÔNG ĐỒ **Ep 2,19-22; Lc 6,12-19.**

ĐỨC TIN TRÊN NỀN TẢNG CÁC TÔNG ĐỒ

“Người chọn mười hai vị mà Người gọi là tông đồ”.

Thánh Simon và Giuđa mừng chung một ngày bởi vì các ngài đã cùng nhau hoạt động tông đồ để hoán cải dân ngoại. Thánh Simon còn gọi là nhiệt thành, bởi vì cũng như Giuđa, ngài thuộc về nhóm những người phản đối sự chiếm đóng của đế quốc Rôma, nhưng đối với ngài, sứ điệp của Đức Kitô là sự khám phá tình yêu và lòng thương xót đại đồng của Thiên Chúa. Thánh Giuđa, con của Giacôbê, cũng gọi là Tãđêô, là anh em của thánh Giacôbê hậu và của thánh Simêôn, giám mục Giêrusalem, và là anh em họ của Đấng Cứu Thế. Trước khi được nuôi dưỡng để trở thành sứ giả của Tin Mừng, ngài là một nông dân.

Thánh Simon đã rao giảng ở Ai cập, ở Mauritania, ở Lybia; còn thánh Giuđa, sau khi đã truyền giáo ở Phi Châu, ngài trở về Đông phương và loan báo Tin Mừng ở miền Giuđa, Samari, Syria và Lưỡng hà địa. Simon và Giuđa gặp lại nhau ở vịnh Ba tư, và ở đó các ngài đã quyết tâm giữ vững niềm tin và cùng nhau chịu tử đạo.

Những điều phi thường mà Thiên Chúa đã làm qua bàn tay của Thánh Simon và Giuđa đã làm cho vị vua của xứ này kính nể. Có câu chuyện rằng: hai con sư tử xông chuồng gây nổi khiếp sợ. Nhân danh Chúa Giêsu Kitô, Thánh Simon và Giuđa đã điều khiển cho những con vật tàn bạo này phải nghe theo. Sau đó, vua, triều đình và hơn sáu chục ngàn người Ba tư trở lại đạo công giáo. Các nhà thờ được dựng lên trên những đồng cỏ nát của các đền thờ ngẫu tượng, như một dấu chỉ hiển nhiên rằng sự chiến thắng của Đức Kitô đã được thực hiện.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn tạ ơn Chúa vì đức tin của gia đình đã “được xây dựng trên nền tảng của các Tông đồ, và chính Đức Kitô làm đá góc tường”. Xin cho các gia đình trung thành vững tin và làm chứng cho Nước Chúa. Amen.

29/10 CHÚA NHẬT 30 THƯỜNG NIÊN.

Xh 22,20-26; 1Tx 1,5c-10; Mt 22,34-40.

AI MẾN CHÚA YÊU NGƯỜI, LÀ NGƯỜI VĨ ĐẠI

“Người hãy yêu mến Chúa là Thiên Chúa người, và yêu thương kẻ khác như chính mình người”.

Người công giáo luôn nhắc nhở nhau, và cũng luôn tâm niệm về hai điều chính yếu trong lẽ đạo, đó là ‘Mến Chúa, yêu người’.

Ông Tư chia sẻ những điều ông thấy: “Có người, cả một đời không làm điều chi to tát cả, không nổi nả tên tuổi danh tiếng gì cả, có khi chỉ là một bà mẹ quê mùa, có khi là một ông thợ hồ đầu tắt mặt tối, có khi lại là một ngư dân trên đầu sóng ngọn gió, một chị bán rau hành, một cô bán đồ ăn vặt, một chú xe ôm hay ngủ gật ở gốc cây... nhỏ bé lắm, vô danh tiểu tốt lắm, thế mà, họ là những con người vĩ đại, vĩ đại vì mến Chúa yêu người.

Có bà cô của một linh mục, nằm trên giường bệnh mấy năm nay, mỗi ngày mỗi gầy gò tiều tụy, chỉ còn lại nắm xương khô đét, nhưng có thể nói bà là một con người vĩ đại, vĩ đại vì bà có lòng mến Chúa yêu người. Bà luôn nhớ đến Chúa, luôn yêu mến Chúa, và đặc biệt hơn, quà biếu của những người đến thăm bệnh bà, bà không giữ lại cho mình được một ngày: sáng nhận quà, chiều cho đi! Người chăm sóc bà phải đạp xe mấy cây số để mang quà đến cho những bệnh nhân khác trong giáo xứ.

Bà cố hay tâm sự: “Yêu mến Chúa trên hết mọi sự là đặt vận mệnh đời mình trong bàn tay Chúa. Mọi ý nghĩ, mọi ước muốn, lời nói việc làm đều hướng về Chúa. Để Chúa định liệu những ngày còn lại, những gì còn lại. Không có gì, không còn gì để phải lo toan tính toán. Yêu thương người là nhớ đến mọi người, xin người thứ tha và thứ tha cho mọi người, là cầu nguyện cho mọi người được bình an, là sẻ chia tất cả cho người”.

Lạy Chúa, chúng con tạ ơn Chúa vì có những con người bé nhỏ, nhưng thật vĩ đại vì lòng mến Chúa yêu người. Xin Chúa ban cho các gia đình ơn Mến Chúa trên hết mọi sự, để tín thác hoàn toàn vào Chúa, và để yêu nhau, yêu hết mọi người. Amen.

30/10 THỨ HAI TUẦN 30 TN

Rm 8,12-17; Lc 13,10-17.

LÚC NÀO LÀ LÚC XÓT THƯƠNG, CHỮA LÀNH?

“Chớ thì không nên tháo xiềng xích buộc người con gái của Abraham này trong ngày Sabbat sao?”

Có nhiều cha xứ không có lịch giải tội, hay nói đúng hơn, cha có thể giải tội bất cứ khi nào có giáo dân đến xin xưng tội. Không những thế, mà cha còn rất vui mừng chào đón, rất chăm chú lắng nghe, và rất dịu dàng khuyên bảo kẻ có tội. Ai nhận bí tích cũng thấy trong lòng mình bình an vì được Chúa yêu thương vô cùng. Có cha thì ngồi toà trước và sau thánh lễ, cả ngày trong tuần và ngày Chúa nhật. Nhưng cũng có cha thì lên lịch giải tội đầu vào đó hàng hoàng, có vẻ rất khoa học.

Bởi vậy mới có chuyện, một cô khách đi đường dừng lại trước một nhà thờ, đọc mấy kinh rồi quyết định vào nhà xứ xin xưng tội. Nhà xứ đóng cửa. Một chị bếp đang quét sân, hỏi: “Cô cần gì?” - “Dạ, em xin lễ và xin xưng tội”. Chị bếp trả lời: “Xin lễ thì đưa đây. Xưng tội thì hôm nay không có giải tội. Rảnh đâu mà ngồi toà mãi! Ra trước nhà thờ xem lịch giải tội đi”.

Tin Mừng hôm nay kể: Ngày Sabbat, Chúa Giê-su chữa lành cho bà bị quỷ ám làm đau yếu 18 năm. Viên trưởng hội đường phản đối: “Có sáu ngày người ta phải làm việc: vậy thì các người hãy đến xin chữa bệnh trong ngày đó, chớ đừng đến trong ngày Sabbat”. Chúa Giê-su nói: “Chớ thì không nên tháo xiềng xích buộc người con gái của Abraham này trong ngày Sabbat sao?”.

Đã yêu thì không có giờ hẹn yêu, nhưng là luôn luôn yêu. Đã thương xót thì không có lịch, nhưng là luôn luôn thương xót. Việc giúp đỡ kẻ hoạn nạn, hay chữa lành những vết thương đời càng không thể chần chừ, so đo, hay là việc của giờ rảnh rỗi.

Ước gì các gia đình luôn mến yêu thờ phượng Chúa, luôn yêu nhau, và luôn chạnh lòng thương giúp đỡ người.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình thực lòng yêu Chúa, thực lòng yêu nhau, và cũng thực lòng thương xót mọi người. Amen.

31/10 THỨ BA TUẦN 30 TN

Rm 8,18-25; Lc 13,18-21.

XÂY DỰNG MỘT NƯỚC THIÊN CHÚA HỮU HÌNH

“Hạt cải mọc lên và trở thành một cây to”.

Nước Thiên Chúa là một đất nước vô hình của Thiên Chúa vô hình, nhưng còn là một đất nước hữu hình của những kẻ tin vào Thiên Chúa, trong Đức Giê-su Ki-tô, Con một của Người.

Mỗi tín hữu, mỗi gia đình công giáo như một hạt cải đức tin bé nhỏ được gieo giữa xã hội loài người, nhưng phải được nảy mầm, và lớn lên thành cây cao, vươn rộng bóng mát che đời, nhiều cành lá xum xuê cho chim trời ẩn trú thanh bình reo hót!

Mỗi tín hữu, mỗi gia đình công giáo còn phải như nắm men đức tin trong đấu bột thế giới, làm cho cả thế giới dậy lên niềm vui mừng và hy vọng về một cuộc sống mới bình an, hạnh phúc.

Vàng, Đức tin vào Thiên Chúa không phải do hiểu biết hay tài năng, nhưng là một hồng ân lớn lao mà Thiên Chúa ban cho mỗi người mỗi nhà. Đừng tự hào rằng Đức tin của tôi bởi tôi mà có, rồi tự mãn đức tin tôi vững vàng, mạnh mẽ do hiểu biết siêu phàm, hay tài năng vượt trội. Xin hãy nhận ra đức tin của mình là ân sủng vĩ đại xuống trên con người hèn mọn nhỏ bé, để luôn biết sống đức tin cách khiêm nhường cậy trông. Bởi, Đức tin là “kho tàng vĩnh cửu được chứa đựng trong những chiếc bình sành dễ vỡ”. Đức tin là hạt cải bé nhỏ nếu không có ân sủng Chúa thì chẳng thể nào nảy mầm và mọc lên thành cây cao!

Cũng vậy, đức tin như một nắm men trong đấu bột cuộc đời. Nhưng nếu nắm men không bằng lòng chịu nhào trộn toi tả để hoà mình với đấu bột, thì làm sao đấu bột có thể dậy men.

Ước gì mỗi người, mỗi nhà, luôn thưa với Chúa rằng: ‘Lạy Chúa xin ban thêm đức tin cho con, vì đức tin của con luôn còn non xanh yếu ớt trước phong ba bão táp cuộc đời.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn tạ ơn Chúa vì hồng ân đức tin, luôn cậy trông Chúa, để sống tin yêu và cùng nhau xây dựng một Nước Thiên Chúa hữu hình ở trần gian này. Amen.

**LỜI DẪN CHO CẢ HAI BÀI HÁT:
DÂNG GIA ĐÌNH CHO ĐỨC MẸ
và MẸ Ở ĐÂY VỚI CON**

Lạy Mẹ Maria,

Tháng Mân Côi lại về, khắp nơi đang rộn vang lên lời kinh Kính Mừng Mẹ Đầy Ôn Phước. Ở Việt Nam chúng con, kinh Kính Mừng và chuỗi Mân Côi là sức mạnh bảo vệ Đức Tin của Cha Ông, là nơi nương cậy vững vàng của các Thánh Tử Đạo, là lời kinh bình dân gần gũi của các tín hữu, là lời khẩn nguyện bình an trong chiến tranh, trong đại dịch, và còn là lời khẩn xin hạnh phúc của các gia đình.

Lạy Mẹ Maria, xin cho các gia đình Việt Nam hôm nay, luôn đọc kinh kính mừng, nẵng lần chuỗi Mân Côi, sốt sắng ca tụng tạ ơn Mẹ, kính dâng lên Mẹ mọi thành viên gia đình, với niềm tin rằng Mẹ luôn ở đây với gia đình, với giáo xứ, Mẹ thương yêu khẩn nguyện và chúc lành hạnh phúc, bình an. Amen.

BÀI HÁT: DÂNG GIA ĐÌNH CHO ĐỨC MẸ

PK.1. Con xin dâng cho Mẹ người bạn đời của con, là người vợ sắt son đã cùng con những mùa lam lũ. Con xin dâng cho Mẹ người vợ hiền thủy chung, đã giúp con chu toàn nhiệm vụ làm cha làm chồng.

ĐK Con xin dâng cho Mẹ, này đoàn con cái thơ ngây. Anh em vui sum vầy tình yêu êm đềm hạnh phúc. Con xin dâng cho Mẹ cuộc đời nhiều nỗi đắng cay. Xin muôn ơn nơi Mẹ nhà con ấm êm đêm ngày.

PK.2. Con xin dâng cho Mẹ người bạn đời của con, là người chồng mến thương đã cùng con những tháng ngày sương

gió. Con xin dâng cho Mẹ người chồng đầy đức tin, đã biết thương yêu vợ cùng vợ niềm vui làm mẹ.

PK.3. Con xin dâng cho Mẹ đầy tuổi thơ thủy tinh, dâng đàn con rất xinh biết thành tâm vững lòng tôn kính. Con xin dâng cho Mẹ đầy tuổi hoa tuyệt trình, biết mến yêu chân thành, thuận hòa bài ca hòa bình.

MẸ Ở ĐÂY VỚI CON

ĐK. Mẹ ở đây với con, dẫu vui buồn dù sướng khổ, Mẹ con cùng nhau sẻ chia, Maria Mẹ ơi. Những năm dài đã qua rồi, có tình thương Mẹ cao vời, gia đình con và Giáo Xứ con luôn nhớ Mẹ

Pk1. Xin tri ân Mẹ, từ ngày xa xưa thuở ban đầu, Mẹ đã thương cùng đoàn con đến đây dựng xây cuộc sống. Dẫu có bao vui buồn, với những thăng trầm trong cuộc đời, vẫn luôn được Mẹ ủi an, nguyện cầu cho chúng con yên hàn.

Pk2. Xin tri ân Mẹ, ngày nào kêu van dưới chân Mẹ, Mẹ đã thương nguyện cầu thay, Chúa ban mục tử cao quý. Dẫu khó khăn trăm chiều, vẫn gắng công dựng xây được nhiều, những cung điện vàng tin yêu, này đoàn con kính tri ân Mẹ.

PK3. Xin tri ân Mẹ, ngày nào lo âu khẩn xin Mẹ, Mẹ đã thương nguyện cầu thay, Chúa ban bình an vui sống. Giữa chiến tranh điêu tàn, giữa lúc ôn dịch đang lan tràn, vẫn luôn được Mẹ ủi an, nguyện cầu cho chúng con yên hàn.

LỜI DẪN CHO BÀI HÁT CHUỖI MÂN CÔI, CHUỖI LIÊN KẾT

Lần chuỗi Mân Côi là cùng Mẹ đi lại con đường của Chúa Giê-su, cùng Mẹ suy gẫm tình yêu thương của Thiên Chúa trong Chúa Giê-su, cùng Mẹ sống cách sống hiền lành khiêm nhượng để hy sinh dâng hiến vì yêu thương như Chúa Giê-su, và còn là cùng Mẹ ca tụng, cảm tạ tình yêu thương vô biên của Thiên Chúa dành cho mỗi người, mỗi nhà.

Lần chuỗi Mân Côi còn là phương thế cho mỗi người mỗi nhà chiến thắng được những cám dỗ bất chính, để giữ lòng tin trung yêu mến Chúa trên hết mọi sự, và giữ lòng chung thủy yêu nhau, yêu mọi người.

Lần chuỗi Mân Côi là cách tỏ bày lòng kính mến Thiên Chúa, kết hiệp mật thiết với Thiên Chúa, còn là cách tuyệt hảo tỏ bày tình yêu thương hiệp nhất với nhau trong gia đình và với hết mọi người.

Ước gì, mọi người, mọi nhà cùng sốt sắng lần Chuỗi Mân Côi, lần chuỗi chung, lần chuỗi riêng suốt cuộc đời mình, đặc biệt, trong tháng Mân Côi này.

CHUỖI MÂN CÔI, CHUỖI LIÊN KẾT

Pk1. Một chuỗi Mân côi thành kính dâng Mẹ. Nguyên xin ơn Mẹ đủ thương nâng đỡ, để con vững tâm thực hành thánh ý: luôn biết khiêm cung như Mẹ, xin vâng suốt cả đời con.

ĐK. Xin tôn vinh Mẹ. Xin tri ân Mẹ. Xin dâng lên Mẹ chuỗi Mân Côi dạt dào yêu mến.

Xin tôn vinh Mẹ. Xin tri ân Mẹ. Xin dâng lên Mẹ chuỗi Mân Côi thăm lời xin vâng.

Pk2. Một chuỗi Mân Côi một chuỗi ân tình. Mẹ đưa nhân loại về trời quang vinh. Mẹ liên kết ai trọn niềm tin kính, trong Chúa Giêsu Con Mẹ, muôn nơi thắm tình đệ huynh.

ĐK. Xin tôn vinh Mẹ. Xin tri ân Mẹ. Xin dâng lên Mẹ chuỗi Mân Côi dạt dào yêu mến.

Xin tôn vinh Mẹ. Xin tri ân Mẹ. Xin dâng lên Mẹ chuỗi Mân Côi thắm tình yêu thương

Pk3. Một chuỗi Mân Côi vòng hết địa cầu. Dù xa nơi nào lòng luôn bên nhau. Niềm vui ấm êm tình mẹ yêu dấu, trong Chúa Giêsu Con Mẹ, anh em mãi còn yêu nhau.

ĐK. Xin tôn vinh Mẹ. Xin tri ân Mẹ. Xin dâng lên Mẹ chuỗi Mân Côi dạt dào yêu mến.

Xin tôn vinh Mẹ. Xin tri ân Mẹ. Xin dâng lên Mẹ chuỗi Mân Côi thắm tình đệ huynh

Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II

"Hãy đọc kinh Mân Côi mỗi ngày. Tôi tha thiết kêu gọi các chủ chăn hãy lần hạt Mân Côi và dạy những người trong cộng đồng Kitô hữu của mình cách làm điều đó."

LÀN CHUỖI MÂN CÔI

NĂM SỰ VUI

Thứ nhất: Thiên Thần truyền tin cho Đức Bà chịu thai. Ta hãy xin cho được ở khiêm nhường.

Thứ hai: Đức Bà đi viếng Bà thánh Isave. Ta hãy xin cho được lòng yêu người.

Thứ ba: Đức Bà sinh Đức Chúa Giêsu nơi hang đá. Ta hãy xin cho được lòng khó khăn.

Thứ tư: Đức Bà dâng Đức Chúa Giêsu trong Đền Thánh. Ta hãy xin cho được vâng lời chịu lụy.

Thứ năm: Đức Bà tìm được Đức Chúa Giêsu trong Đền Thánh. Ta hãy xin cho được giữ nghĩa cùng Chúa luôn.

NĂM SỰ THƯƠNG

Thứ nhất: Đức Chúa Giêsu lo buồn đổ mồ hôi máu. Ta hãy xin cho được ăn năn tội nên.

Thứ hai: Đức Chúa Giêsu chịu đánh đòn. Ta hãy xin cho được hãm mình chịu khó bằng lòng.

Thứ ba: Đức Chúa Giêsu chịu đội mão gai. Ta hãy xin cho được chịu mọi sự sỉ nhục bằng lòng.

Thứ tư: Đức Chúa Giêsu vác cây Thánh Giá. Ta hãy xin cho được vác Thánh Giá theo chân Chúa.

Thứ năm: Đức Chúa Giêsu chịu chết trên cây Thánh Giá. Ta hãy xin cho được đóng đinh tính xác thịt vào Thánh Giá Chúa.

NĂM SỰ MỪNG

Thứ nhất: Đức Chúa Giêsu sống lại. Ta hãy xin cho được sống lại thật về phần linh hồn.

Thứ hai: Đức Chúa Giêsu lên trời. Ta hãy xin cho được lòng ái mộ những sự trên trời.

Thứ ba: Đức Chúa Thánh Thần hiện xuống. Ta hãy xin cho được lòng đầy dẫy mọi ơn Đức Chúa Thánh Thần.

Thứ tư: Đức Chúa Trời cho Đức Bà lên trời. Ta hãy xin ơn chết lành trong tay Đức Mẹ.

Thứ năm: Đức Chúa Trời thưởng Đức Mẹ trên trời. Ta hãy xin Đức Mẹ phù hộ cho ta được thưởng cùng Đức Mẹ trên nước thiên đàng.

NĂM SỰ SÁNG

Thứ nhất: Đức Chúa Giêsu chịu phép Rửa tại sông Giođan. Ta hãy xin cho được sống xứng đáng là con cái Chúa.

Thứ hai: Đức Chúa Giêsu dự tiệc cưới Cana. Ta hãy xin cho được vững tin vào quyền năng của Ngài.

Thứ ba: Đức Chúa Giêsu rao giảng Nước Trời và kêu gọi sám hối. Ta hãy xin cho được hoán cải và đón nhận Tin Mừng.

Thứ tư: Đức Chúa Giêsu biến hình trên núi. Ta hãy xin cho được lắng nghe và thực hành lời Chúa.

Thứ năm: Đức Chúa Giêsu lập bí tích Thánh Thể. Ta hãy xin cho được năng kết hợp cùng Chúa Giêsu Thánh Thể.

**SÓNG THEO LỜI CHÚA TV
ĐÃ PHÁT SÓNG TRÊN KÊNH YOUTUBE
TỪ NGÀY 6 THÁNG 4 NĂM 2020
VÀ LIÊN TỤC CHO ĐẾN NAY**

**CHÂN THÀNH CẢM ƠN QUÝ THÍNH GIẢ
ĐÃ NGHE, CÙNG SUY GÃM VÀ CẦU NGUYỆN**

Ước mong quý thính giả
chuyển tiếp đến nhiều người thân,
hoặc giới thiệu link STLC TV đến nhiều người.

Trên điện thoại thông minh,
chỉ cần vào Google
đọc “Sống Theo Lời Chúa TV”
là thoát sẽ hiện trang lên ngay.

Chân thành cảm ơn
Những người thực hiện
PM. Cao Huy Hoàng
Và Đa-Minh Đức Trọng

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ**

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoiXXdKfw>

hoặc vào Google, đánh chữ: *Sống Theo Lời Chúa TV*

***PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 10–2023***